

รายงานการวิจัย
การรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้
แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

อรรชนิดา หวานคง

รายงานการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจาก
สถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ประจำปีงบประมาณ 2563

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

รายงานการวิจัย

การรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้
แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

A STUDY PERCEPTION AND ATTITUDE OF ENGLISH MAJOR
STUDENTS TOWARD COOPERATIVE LEARNING (STAD) AT
MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY

อรรชนิดา หวานคง

รายงานการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจาก
สถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ประจำปีงบประมาณ 2563

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาการรับรู้ของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย (2) เพื่อศึกษาทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ สถานภาพ ชั้นปี และความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนแบบแบ่งกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เพศ สถานภาพ ชั้นปีและความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนแบบแบ่งกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำนวน 49 รูป/คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นการรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD วิเคราะห์ผลโดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยสวนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่า t-test, F-test

ผลการวิจัยพบว่า

1. การรับรู้ที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด
2. ทัศนคติที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด
3. นักศึกษาที่มีลักษณะส่วนบุคคล ด้านเพศ สถานภาพ ชั้นปี และความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนแบบแบ่งกลุ่มแตกต่างกัน มีการรับรู้และทัศนคติต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การรับรู้, ทัศนคติ, การเรียนรู้แบบร่วมมือ, เทคนิค STAD

ABSTRACT

The objectives of this research were to (1) investigate the perception of the English major students toward cooperative learning (STAD) at Mahamakut Buddhist University. (2) investigate the attitude of the English major students toward cooperative learning (STAD) at Mahamakut Buddhist University. (3) and compare perception and attitude through English major students in term of sex, status, a study year and the frequency of participating in collaborative learning (STAD). The sample was 49 students of Humanities, English major, at Mahamakut Buddhist University. The research instrument was the perception and attitude toward cooperative learning (STAD) questionnaire. The data were analyzed using included frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, and F-test.

The results of this research are as follows:

1. The perception toward cooperative learning (STAD) is at high levels.
2. The Attitude toward cooperative learning (STAD) is at high levels.
3. The undergraduate students who have different sex, status, study year, and the frequency of participating in collaborative learning (STAD) had effected on collaborative learning (STAD) at statistically significant differences levels of .05.

Keywords: Perception, Attitude, Collaborative Learning, STAD Technique

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีเพราะได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือจากหลายฝ่าย ผู้วิจัยจึงขอขอบคุณสถาบัน องค์กร และบุคคลที่ให้ความช่วยเหลือดังต่อไปนี้

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร และสถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยที่ได้สนับสนุนทุนวิจัยประจำปีงบประมาณ 2563

ขอขอบพระคุณพระมหาบุญศรี ญาณวฑฺฒโน, ผศ.ดร. ที่ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะตลอดจนการแก้ไขปรับปรุงให้งานวิจัยฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่กรุณาช่วยแนะนำ ตรวจสอบเครื่องมือสำหรับเก็บข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ ทำให้งานวิจัยประสบผลสำเร็จและผ่านลุล่วงมาได้ด้วยดี

ขอขอบคุณนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทำวิจัยครั้งนี้

ประโยชน์และคุณค่าจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาบิดามารดา ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่มีส่วนสนับสนุนให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จ ผู้วิจัยจึงใคร่ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

อรรชนีดา หวานคง
หัวหน้าโครงการวิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่	
1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	2
1.3 สมมติฐานการวิจัย	3
1.4 นิยามศัพท์	3
1.5 ขอบเขตของการวิจัย	4
1.6 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	4
2 แนวคิดและทฤษฎีผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้	6
2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ	9
2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ	11
2.4 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	23
2.5 สรุปกรอบแนวความคิด	25
3 วิธีดำเนินการวิจัย	26
3.1 กลุ่มตัวอย่าง	26
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	26
3.3 การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย	27
3.4 การกำหนดตัวแปร	29
3.5 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล	30
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล	30
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย	31
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	33
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	33

ตอนที่ 2 การรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาภาษาอังกฤษที่มีต่อ การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราช วิทยาลัย	36
ตอนที่ 3 การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้และทัศนคติของ นักศึกษาที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่ม	43
5 สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	45
5.1 สรุปผลการวิจัย	45
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	47
5.3 ข้อเสนอแนะ	49
5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	49
5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ	50
5.3.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยต่อไป	50
บรรณานุกรม	51
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก แบบสอบถามการวิจัย	56
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	64
ประวัตินักวิจัย	66

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ	33
2	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพ	34
3	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามชั้นปี	34
4	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการเข้าร่วมกิจกรรมในการเรียนแบบแบ่งกลุ่ม	35
5	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนแบบแบ่งกลุ่ม	35
6	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการรับรู้และทัศนคติที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD	36
7	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการรับรู้ที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD	36
8	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD	37
9	แสดงผลการเปรียบเทียบการรับรู้และทัศนคติของที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จำแนกตามเพศ	39
10	แสดงผลการเปรียบเทียบการรับรู้และทัศนคติที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จำแนกตามสถานภาพ	39
11	แสดงผลการเปรียบเทียบการรับรู้และทัศนคติที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จำแนกตามชั้นปี	40
12	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ การรับรู้และทัศนคติที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จำแนกตามชั้นปี ด้านการรับรู้	41
13	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ การรับรู้และทัศนคติที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จำแนกตามชั้นปี ด้านทัศนคติ	41
14	แสดงผลการเปรียบเทียบการรับรู้และทัศนคติที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จำแนกตามความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนแบบแบ่งกลุ่ม	42

ตารางที่		หน้า
15	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ การรับรู้และทัศนคติที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จำแนกตามความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมในการเรียนแบบแบ่งกลุ่ม ด้านการรับรู้	42
16	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ การรับรู้และทัศนคติที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จำแนกตามความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมในการเรียนแบบแบ่งกลุ่ม ด้านทัศนคติ	43

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสังคมโลกศตวรรษที่ 21 เป็นโลกที่ไร้พรมแดน เป็นยุคแห่งข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยี การสื่อสารต่าง ๆ จึงมีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ดังนั้นภาษาจึงเป็นเครื่องมือที่ดีที่สุดในการติดต่อสื่อสาร (สมพร โกมารทัต, 2562, น. 188) และมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ ตลอดจนพัฒนาความคิดของมนุษย์ ดังนั้นการติดต่อสื่อสารของมนุษย์จึงจำเป็นต้องมีภาษากลางสำหรับการติดต่อสื่อสารทั้งในด้านการศึกษา การแสวงหาความรู้ การถ่ายทอดทางวัฒนธรรมและการประกอบอาชีพ ซึ่งการเรียนภาษาต่างประเทศจะช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความเข้าใจตนเองและผู้อื่น ตลอดจนการมีวิสัยทัศน์กว้างไกลที่สามารถสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและมีความมั่นใจในการติดต่อสื่อสาร ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาสากลที่มีความสำคัญ เนื่องจากเป็นภาษาหลักที่ใช้ในการสื่อสารกันทั่วโลก (กาญจนาพร รุจิฉิม, 2561, น. 199) ตลอดจนการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารทั้งทางด้านการศึกษา ด้านสังคมหรือด้านเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ซึ่งต่างก็ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ดังนั้น การสนับสนุนให้ประชาชนในประเทศพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น ย่อมเป็นการพัฒนาการติดต่อสื่อสารในด้านต่าง ๆ กับนานาประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นด้วย ซึ่งปัจจุบันมีคนทั่วโลกใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการสื่อสารถึง 2,000 ล้านคนหรือ 1 ใน 3 ของประชากรโลก (ชัชชัย บุนนาค, 2561, น. 235)

ทั้งนี้ปัญหาสำคัญของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย โดยเฉพาะการเรียนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษานั้น พบว่าในประเทศไทยยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร (สมบัติ คชสิทธิ์, จันทน์ อินทรสุด และธนากร สุวรรณพฤต, 2560, น. 179) เนื่องจากความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษนั้นยังไม่ถูกต้องและการที่ผู้เรียนต่างคนต่างเรียนไม่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รวมทั้งเกิดความเบื่อหน่าย ไม่กล้าแสดงออก ไม่มีแรงจูงใจในการเรียนรู้ ผู้เรียนมีทัศนคติที่เป็นลบต่อการเรียนภาษา (ปรัชญา บินหมัดหนี่, โสรรัตน์ อับดุลस्ता, และซัฟุดดีน หะยี, 2561, น. 28) จึงทำให้การเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนทางด้านภาษาต่างประเทศของประเทศไทยจำเป็นต้องปฏิรูปการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนอย่างเป็นรูปธรรมในหลาย ๆ ด้าน ซึ่งลักษณะของการเรียนรู้ต้องสร้างแรงจูงใจในการเรียนหรือถนัดใช้ในการรับรู้ มีการประมวลความรู้จนเกิดกระบวนการเรียนรู้เพื่อเป็นการวางรากฐานทางความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษที่ถูกต้องให้กับผู้เรียน โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ยึดหลักให้ผู้เรียนทุกคนมี

ความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง และส่งผลให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุดเพื่อให้เกิดความรู้คู่คุณธรรมในที่สุด นิตยา สุวรรณศรี (2554, น. 159) ได้อธิบายปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและวิธีการเรียนรู้ภาษาแบบมีส่วนร่วม โดยปัจจัยหลัก คือ ผู้เรียนถือเป็นองค์ประกอบสำคัญที่สุดในการเรียนการสอนภาษา เพราะถึงแม้ผู้สอนจะสอนดีเพียงใด หากผู้เรียนไม่มีส่วนร่วมในการเรียน มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนการสอนแล้ว การเรียนรู้ย่อมไม่เกิดผลสำเร็จอย่างแน่นอน

การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง อีกทั้งเป็นวิธีการสอนที่ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันในการทำงานเป็นทีม เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของกลุ่ม (ทิตนา แคมมณี, 2555, น. 98-100) ตลอดจนการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ วิจารย์ พานิช (2557) กล่าวว่าผู้เรียนต้องมีทักษะทางสังคมเพื่อให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข คือ มีความเป็นผู้นำ รู้จักตัดสินใจมีความสามารถในการทำงาน การจัดการ การสื่อสาร และสามารถแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งในการทำงานร่วมกันจึงเป็นวิธีการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน

ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาการรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษ ตลอดจนให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษและมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษที่ผู้เรียนต้องได้รับการฝึกทักษะทางภาษาร่วมกับผู้เรียนคนอื่น ๆ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจมากยิ่งขึ้น ดังนั้น เพื่อประโยชน์สูงสุดสำหรับการเรียนการสอนทางภาษา ควรมีการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกมากขึ้น ส่งเสริมให้เกิดการร่วมมือในการเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้มาซึ่งความรู้ทางภาษาและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและสังคมภายนอกได้อย่างคล่องแคล่วและเกิดประสิทธิผล

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

การรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย มีวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1.2.1 เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

1.2.2 เพื่อศึกษาระดับทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

1.2.3 เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำแนก

เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

1.2.2 เพื่อศึกษาระดับทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

1.2.3 เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ สถานภาพ ชั้นปี และความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้แบบแบ่งกลุ่ม

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1.3.1 เพศส่งผลต่อการรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยที่แตกต่างกัน

1.3.2 สถานภาพส่งผลต่อการรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยที่แตกต่างกัน

1.3.3 ชั้นปีส่งผลต่อการรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยที่แตกต่างกัน

1.3.4 ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้แบบแบ่งกลุ่มส่งผลต่อการรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยที่แตกต่างกัน

1.4 นิยามศัพท์

การรับรู้ หมายถึง กระบวนการที่บุคคลได้รับความรู้สึก และแปลความหมายจากสิ่งที่เร้าเข้ามาผ่านการวิเคราะห์โดยอาศัยความจำ ความรู้ผสมผสานกับประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ออกมาเป็นความรู้ความเข้าใจ เกิดการรับรู้และเกิดการเรียนรู้ที่ต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ทัศนคติ หมายถึง ความเข้าใจและความรู้สึกนึกคิด และความเชื่อหรือความโน้มเอียงของบุคคลที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นไปได้ทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ รวมไปถึงประโยชน์ที่คิดว่าจะได้รับจากการเรียนภาษาอังกฤษโดยทัศนคติประกอบด้วยความคิดที่มีผลต่ออารมณ์และความรู้สึกนั้นออกมาโดยพฤติกรรม

การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป หรือโดยการแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ ส่งเสริมให้ผู้เรียนทำกิจกรรมร่วมกัน โดยในกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือและรับผิดชอบร่วมกัน เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด

การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD หมายถึง การจัดการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษ โดยแบ่งนักศึกษาออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน ซึ่งประกอบด้วยนักศึกษาที่มีผลการเรียนระดับ 4 หรือ 3 จำนวน 1 คน ผลการเรียนระดับ 2 จำนวน 2-3 คน ผลการเรียนระดับ 1 จำนวน 1 คน ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ ขั้นเตรียมการ ขั้นสอน ขั้นกิจกรรมกลุ่มย่อยร่วมกับแบบฝึก โดยศึกษาแบบฝึกหัดร่วมกันขั้นทดสอบ ขั้นสรุป ประเมินผลและให้รางวัลกลุ่ม

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำแนกออกเป็นเพศ สถานภาพ ชั้นปี และความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนแบบแบ่งกลุ่ม

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1.5.1 ประเภทและรูปแบบวิธีการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

1.5.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักศึกษาปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยที่มีการรับรู้และทัศนคติต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จำนวนทั้งสิ้น 49 รูป/คน ซึ่งเป็นการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

1.5.3 ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามที่ใช้ในการวิจัย

การกำหนดตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยจะกำหนดตัวแปร 2 ลักษณะดังนี้

1.5.3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ สถานภาพ ชั้นปี และความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนแบบแบ่งกลุ่ม

1.5.3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ประกอบด้วยการรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

1.6 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1.6.1 ทราบถึงการรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

1.6.2 เพื่อนำผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มาใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสถานการณ์ในปัจจุบัน

1.6.3 เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับนักวิจัย นักวิชาการ และบุคคลทั่วไปที่ให้ความสนใจได้
นำไปศึกษาและประยุกต์ใช้

บทที่ 2

แนวคิดและทฤษฎีผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง “การรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย” ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้
- 2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ
- 2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ
- 2.4 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.5 สรุปกรอบแนวคิด

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้

2.1.1 ความหมายเกี่ยวกับการรับรู้

การรับรู้เป็นกระบวนการที่คนเราจะเข้าใจสิ่งเร้าหนึ่งที่เราสัมผัสกับประสาทสัมผัสส่วนใดส่วนหนึ่งของเร การรับสัมผัสจะเป็นเพียงข้อมูลดิบ แต่ข้อสรุปที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลทั้งหมดจากอวัยวะรับสัมผัสเข้าด้วยกันนั้น คือ การรับรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ จันทริน รุ่งเรืองผล และ เมธสิทธิ์ พูลดี (2561) กล่าวว่า การรับรู้เป็นกระบวนการที่มีการคัดเลือก และการตีความเกี่ยวกับข้อมูล ซึ่งเกิดจากความเข้าใจ ความสนใจ ประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิมที่มีอยู่เพื่อก่อให้เกิดการรับรู้ในสิ่งนั้น

จิราภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์ (2556, น. 79) กล่าวว่า การรับรู้ หมายถึง กระบวนการที่สิ่งมีชีวิตพยายามทำความเข้าใจสิ่งที่เกิดขึ้น ซึ่งเข้ามากระตุ้นอวัยวะรับสัมผัสทั้ง 5 ด้วยการได้เห็น ได้ยิน ฯลฯ แล้วแล้วส่งกระแสประสาทไปยังระบบประสาทส่วนกลางโดยมีสมองทำหน้าที่แปลความหมาย ซึ่งอาศัยความจำ ความรู้สึกและประสบการณ์เดิม ทำให้บุคคลเกิดการรับรู้สิ่งต่างๆ เกิดขึ้น

อุบลวรรณ ภาวกานันท์ลคณະผู้เขียน (2554) ให้ความหมายการรับรู้ว่าการที่อวัยวะรับความรู้สึก มีหน้าที่รับข้อมูลที่อยู่รอบตัวส่งผ่านเส้นประสาทขึ้นสู่สมองจะอยู่ในรูปของพลังงานต่าง ๆ เช่น แสง เสียง พลังงานความร้อน ฯลฯ อวัยวะรับความรู้สึกแต่ละชนิดจะรับพลังงานได้เฉพาะเช่น หูรับเสียง ตารับรับแสง สัมผัส เป็นต้น ข้อมูลเร้าอวัยวะรับความรู้สึกให้แปรพลังงานเหล่านี้เป็นกระแสประสาทเดินทางสู่สมองจนเกิดความรู้สึก เช่น การมองเห็น การได้ยิน นั่นคือการรับรู้

จากความหมายข้างต้น สรุปได้ว่าการรับรู้ หมายถึงการที่บุคคลได้รับข้อมูลและสามารถแปลความจากความเข้าใจ ความสนใจ ประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ สามารถถอดความหมายของการรับรู้สิ่งต่างๆ ได้

2.1.2 ชนิดของการรับรู้

กมลรัตน์ หล้าสุขงษ์ (2523) การรับรู้แบ่งออกเป็น 4 ชนิด ดังนี้

1. การรับรู้ทางอารมณ์ หมายถึง การรับรู้ความรู้สึกที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ เช่น รู้สึกดีใจ เสียใจ โกรธ ประหม่า วิตกกังวล เป็นต้น

2. การรับรู้ลักษณะของบุคคล ต้องอาศัยการแปลข้อมูล 3 ประการ ได้แก่

2.1 ลักษณะทางกายภาพ เช่น รูปร่าง หน้าตา สีผิว เป็นต้น

2.2 คำบอกเล่า เช่น คำบอกเล่าจากญาติพี่น้อง เพื่อน ผู้ใกล้ชิด เป็นต้น

2.3 พฤติกรรม เช่น การพูดคุย การเดิน การหัวเราะ เป็นต้น

3. การรับรู้ภาพพจน์ของกลุ่มบุคคล หมายถึง การจินตนาการตามสิ่งต่าง ๆ ตามที่บุคคลรับรู้ และบุคคลสามารถอธิบายรายละเอียดสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นให้ผู้อื่นทราบได้ด้วย

4. การรับรู้ปรากฏการณ์ทางสังคม หมายถึง การแปลความหมายเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมตามความเชื่อของตนเอง เพื่อให้เกิดความเข้าใจและสามารถอธิบายสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นได้รับการรับรู้ปรากฏการณ์ทางสังคมนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญ 2 ประการ ดังนี้

4.1 ระดับการรับรู้ หมายถึง ระดับความรู้ความสามารถของบุคคลที่แตกต่างกันจะส่งผลต่อการแปลความต่อสิ่งต่าง ๆ ได้ต่างกันด้วย

4.2 การเปลี่ยนการรับรู้ หมายถึง บุคคลที่มีการรับรู้ต่ำ เมื่อได้มีโอกาสสนทนาหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้มีการรับรู้สูงก็อาจจะถูกผู้มีการรับรู้สูงเปลี่ยนแนวความคิดได้

2.1.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้

สิ่งเร้าเดียวกันอาจจะทำให้คนสองคนรับรู้แตกต่างกัน การที่บุคคลจะรับรู้สิ่งต่าง ๆ ได้มากหรือน้อยนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของบุคคล เช่น ตัวผู้รับรู้ ตัวผู้ถูกรับรู้ สภาพแวดล้อมของบุคคลที่เป็นตัวกระตุ้นและความความสัมพันธ์ระหว่างผู้รับและผู้ถูกรับรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ จิราภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์ (2556, น. 86-88) ได้มีการอธิบาย ดังนี้

1. ตัวผู้ถูกรับรู้

1.1 บุคลิกภาพ คือ คนที่มีบุคลิกภาพแบบสมบูรณ์แบบจะเป็นคนที่มีความละเอียดอ่อนในการสังเกตมากกว่าคนที่มีบุคลิกภาพไม่สามารถควบคุมความมั่นคงในอารมณ์ นอกจากนั้นสภาพจิตใจก็มีอิทธิพลต่อการรับรู้เช่นเดียวกัน กล่าวคือ คนที่มองโลกในแง่ดี ยอมรับความเป็นจริงในสิ่งที่เกิดขึ้นย่อมเกิดการรับรู้บุคคลอื่นที่มีความถูกต้อง เทียงตรง เพราะตนเองจะไม่นำอารมณ์หรืออคติไปเกี่ยวข้องกับกรรับรู้

1.2 สติปัญญา คือ ผู้ที่มีความฉลาดจะรู้จักใช้ไหวพริบในการปรับตัวหรือการแสดงพฤติกรรม เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ง่าย เนื่องจากสามารถวิเคราะห์บุคคลได้ดีกว่า ดังนั้นคนที่มีสติปัญญาดีจึงมีโอกาสรับรู้บุคคลได้มีความถูกต้องชัดเจนกว่า

1.3 ความสนใจและความตั้งใจ คือ ถ้าบุคคลมีความสนใจที่จะรู้จักใครก็จะมีความพยายามในการหาวิธีการทำความรู้จักด้วยการติดตามหรือสอบถามจากผู้ใกล้ชิด นอกจากนั้น ความสนใจและความตั้งใจยังทำให้การรับรู้ที่มีความถูกต้องแม่นยำกว่าการรับรู้โดยไม่ได้ตั้งใจ

1.4 ทศนคติ คือ ทศนคติจะเป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคลจะเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ที่คลาดเคลื่อนไปจากความเป็นจริงได้

1.5 สภาวะอารมณ์ คือ อารมณ์ขณะที่รับรู้จะมีอิทธิพลต่อการวิเคราะห์ความหมายของสิ่งที่รับรู้ ถ้าผู้รับรู้อยู่ในสภาวะอารมณ์ที่ขุ่นมัวมักจะตีความการรับรู้ของตนเองในทางที่ไม่ดีมากกว่าทางที่ดี

1.6 อายุ คือ ผู้รับรู้ที่มีประสบการณ์ในการใช้ชีวิตมักจะนำประสบการณ์หรือความรู้เดิมมาใช้ในการรับรู้มากกว่าเด็ก รวมทั้งมีความคิดอย่างมีเหตุผลและสามารถวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของข้อมูลที่ตนรับรู้มากกว่าเด็ก

2. ตัวผู้ถูกรับรู้

2.1 ลักษณะเฉพาะประจำตัวของผู้ถูกรับรู้ คือ บุคลิกที่เป็นจุดเด่นที่แสดงออกของผู้ถูกรับรู้ที่ดึงดูดความสนใจ โดยอาจจะก่อให้เกิดความรู้สึกที่ดีหรือไม่ดีของผู้รับรู้ ทำให้เกิดอคติและส่งผลกระทบต่อรับรู้ของบุคคล

2.2 บทบาทและตำแหน่งทางสังคมที่ผู้ถูกรับรู้ได้รับมอบหมายจากสังคม เมื่อบุคคลดำรงตำแหน่งในสังคมหรือกลุ่มคน บุคคลนั้นย่อมแสดงบทบาทตามตำแหน่งนั้น ๆ ซึ่งจะเป็นตัวกำหนดให้ผู้รับรู้เกิดความคาดหวัง และทัศนคติต่อผู้ถูกรับรู้ที่ดำรงตำแหน่งนั้นว่ามีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร

2.3 ความยินยอม ของผู้ถูกรับรู้ในการแสดงตนเองต่อผู้อื่น การเปิดเผยตนเองเกี่ยวข้องกับการกระทำที่ทำให้คน ๆ หนึ่งมองเห็นได้ชัดเจน ทำให้ผู้รับรู้มีความเข้าใจและความไว้วางใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

2.4 ความผูกพัน กับเอกลักษณ์ของกลุ่ม ถ้าผู้ถูกรับรู้เป็นผู้มีความผูกพันกับกลุ่มก็ย่อมที่จะปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับของกลุ่มจนกลายเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว ทำให้ผู้รับรู้สามารถทำความเข้าใจผู้ถูกรับรู้ได้ง่าย

3. สภาพแวดล้อมของบุคคลที่เป็นตัวกระตุ้นทั้งสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ เช่น สถานะบรรยากาศ แสง สี เสียงและสิ่งแวดล้อมทางสังคม ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการรับรู้ที่อาจมีความถูกต้องหรือคลาดเคลื่อน

4. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้รับและผู้ถูกรับรู้ ความใกล้ชิดสนิทสนมจะทำให้ผู้รับรู่มองผู้ถูกรับรู้ได้อย่างแท้จริง เนื่องจากไม่ต้องเผชิญกับปัญหาการปกปิดพฤติกรรม

จากข้อมูลข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยที่กำหนดการรับรู้ หมายถึง สิ่งที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของบุคคล จำแนกเป็นปัจจัยภายนอก เช่น สิ่งเร้าต่าง ๆ และปัจจัยภายใน เช่น อวัยวะรับสัมผัส แรงจูงใจ ประสบการณ์หรือความรู้เดิม เป็นต้น

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ

2.2.1 ความหมายของทัศนคติ

ทัศนคติของบุคคลเป็นความเชื่อ ความคิดหรือความรู้สึกทางใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของบุคคล ซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมการแสดงออกของบุคคลและมีผลต่อกลุ่มทางสังคม เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ทุกด้านในสังคม มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้คล้าย ๆ กัน ดังนี้

อรกานต์ สุคนธวิโรจน์ (2560) ได้ให้คำนิยาม ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกหรือความนึกคิดของบุคคลที่แสดงออกมาซึ่งการกระทำของบุคคลนั้น โดยอาจจะเป็นความรู้สึกปรารถนาหรือไม่ปรารถนา และยังเป็นตัวตัดสินการกระทำของบุคคลซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อทั้งในทางที่ดีหรือไม่ดีต่อผู้อื่น รวมทั้งวัตถุหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ในสภาวะแวดล้อมของบุคคลนั้น ๆ

นิศาตร์ตัน จิรรุ่งแสงสถิต (2556) ได้ให้ความหมายของทัศนคติว่า ความรู้สึกนึกคิดที่บุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเกิดจากประสบการณ์ที่ได้รับ โดยความรู้สึกนั้นอาจจะเป็นไปในทางที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่างที่เกิดขึ้นในขณะนั้น

ทัศนคติ หมายถึง ความเชื่อของบุคคลในเชิงบวกที่มีต่อสิ่งหนึ่งจะแสดงพฤติกรรมในทางบวกต่อสิ่งนั้น แต่หากบุคคลนั้นมีความเชื่อในเชิงลบต่อสิ่งหนึ่งแล้วก็จะแสดงพฤติกรรมในเชิงลบต่อสิ่งนั้น (Montano and Kasprzyk, 2008)

Longman's dictionary of contemporary English (2003) ให้คำนิยามทัศนคติว่าเป็นความรู้สึกหรือความคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งเกิดจากประสบการณ์ที่ได้รับ โดยความรู้สึกนั้นอาจจะเป็นไปในทางชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งมีความเป็นไปได้ที่จะทำให้บุคคลมีการแสดงการกระทำต่อสิ่งนั้น ๆ ทั้งในการสนับสนุนและต่อต้าน ทั้งนี้ ทัศนคติเป็นสิ่งที่ไม่สามารถมองเห็น แต่บุคคลสามารถแปลความหมายได้จากการแสดงออก

จากความหมายข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ทัศนคติเป็นความรู้สึกนึกคิดของแต่ละบุคคลที่มีความโน้มเอียงในการแสดงการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งต่อสภาพแวดล้อมซึ่งอาจจะเป็นไปในเชิงลบหรือเชิงบวก และเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงค่อนข้างยาก

2.2.2 ประเภทของทัศนคติ

วิภาณี แม้นอินทร์ (2559) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นกระบวนการอันต่อเนื่องขององค์ประกอบทางจิตของบุคคลที่แสดงต่อสิ่งเร้า ดังนั้นเรื่องของทัศนคติจึงเป็นเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องกับ การแสดงออกพฤติกรรม ซึ่งพฤติกรรมส่วนใหญ่ของบุคคลจะอยู่ภายใต้การควบคุมของทัศนคติ ในทางวิชาการสามารถแบ่งทัศนคติออกได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. ทัศนคติทางบวก เป็นการแสดงการกระทำในเชิงบวกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็น ความรู้สึกต่อบุคคล สถาบันหรือต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ฯลฯ
2. ทัศนคติทางลบ เป็นการแสดงออกความรู้สึกที่ไม่ดีต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือต่อเรื่องใด เรื่องหนึ่งซึ่งสามารถเกิดขึ้นได้กับทุกคน
3. ทัศนคตินิ่งเฉย เป็นทัศนคติในลักษณะที่บุคคลนั้นไม่มีความคิดเห็นในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือต่อบุคคลนั้น ๆ

สรุปได้ว่า ประเภทของทัศนคติแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ ทัศนคติทางบวกเป็นการแสดง พฤติกรรมออกมาในด้านดี ทัศนคติทางลบเป็นการแสดงพฤติกรรมออกมาที่ไม่ดี และทัศนคตินิ่งเฉย เป็นพฤติกรรมที่ไม่แสดงออกมา รู้สึกเฉย ๆ ไม่ใช่ทั้งด้านดีและไม่ดี

2.2.3 องค์ประกอบของทัศนคติ

Schiffman and Kanuk (1975 อ้างถึงใน อิศรียา เลหาศิริรานนท์, 2550, น. 14) ได้กล่าว ว่า ทัศนคติเกิดขึ้นจากองค์ประกอบ 3 ประการ ดังนี้

1. ความรู้สึกหรืออารมณ์ เป็นคุณสมบัติที่สำคัญในการประเมินค่าตามธรรมชาติของมนุษย์ ซึ่งบุคคลจะแสดงความรู้สึกที่มีต่อสิ่งเร้าเพื่อแสดงให้เห็นถึงระดับความชอบหรือไม่ชอบและความรู้สึก หรืออารมณ์เหล่านี้ส่งผลให้เกิดทัศนคติ
2. ความรู้ ความเข้าใจ เป็นการรับรู้หรือข้อมูลที่เรามีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งเกิดจากการผสมผสาน กันระหว่างประสบการณ์ตรงที่เรามีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือบุคคลใดคนหนึ่งกับข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความรู้ และการรับรู้ดังกล่าวจะก่อตัวขึ้นเป็นความเชื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับวัตถุ หรือสิ่งนั้น
3. พฤติกรรม เป็นแนวโน้มหรือความตั้งใจของบุคคลที่แสดงพฤติกรรมต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือต่อคนใดคนหนึ่ง เช่น แสดงความชอบหรือไม่ชอบ ยอมรับหรือไม่ยอมรับ ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติ เป็นต้น

2.2.4 ทัศนคติกับการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

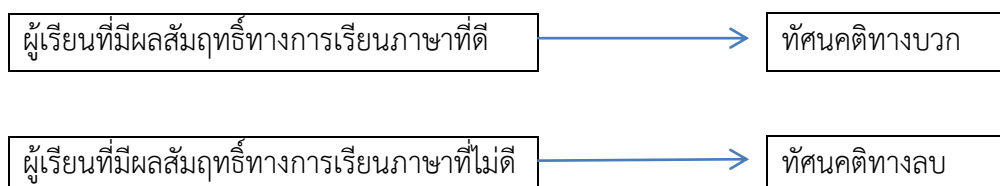
ความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศนั้นมีความสัมพันธ์อย่างมากกับทัศนคติของผู้เรียน ทั้งในด้านเกี่ยวกับภาษาที่เรียนหรือด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาษา Reid (2003) กล่าวว่า ทัศนคติ

เป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางภาษาของผู้เรียน กล่าวคือ การมีทัศนคติที่ดีจะสามารถทำให้ผลการเรียนดีขึ้นหรือประสบความสำเร็จในการเรียน

ศุภิกา นิรัตศัย (2561) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นปัจจัยสำคัญที่นำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนที่มีความรู้สึกและทัศนคติที่ดีต่อภาษาเป้าหมายนั้น จะประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ นอกจากนี้ การมีทัศนคติที่ดีจะส่งเสริมให้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมที่ดีทางการเรียนของผู้เรียนอีกด้วย

ฉัญทิพ บุญเยี่ยม และทิวาพร ทาวะรัมย์ (2556) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นตัวกำหนดในการเรียนภาษาต่างประเทศ ซึ่งก็คือผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศนั้นจะมีทัศนคติที่ดีในทางบวก ในทางตรงกันข้ามผู้เรียนที่ประสบความล้มเหลวในการเรียนภาษาต่างประเทศนั้นน่าจะมีทัศนคติในทางลบ

Savignon (1972 อ้างถึงใน ธิดารัตน์ งามนิกร, 2555 น. 10) ได้กล่าวว่า ทัศนคติเป็นตัวกำหนดในการเรียนภาษาต่างประเทศ ซึ่งก็คือ ผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศนั้นน่าจะมีทัศนคติที่ดีในทางบวก ในทางตรงกันข้ามผู้เรียนที่มีความสามารถในการเรียนภาษาต่างประเทศต่ำน่าจะมีทัศนคติในทางลบ ดังรูปแบบจำลองความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและ การเรียนภาษาดังนี้

ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศขึ้นอยู่กับทัศนคติของผู้เรียน โดยผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาในเชิงบวกจะเป็นผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศมากกว่าผู้เรียนที่มีทัศนคติเชิงลบ

2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

2.3.1 ความหมายการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ มุ่งเน้นความสำคัญที่ตัวผู้เรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่มส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในทุกกระบวนการเรียนรู้ เพื่อผลประโยชน์และเกิดความสำเร็จร่วมกันของกลุ่ม การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผู้สอนจะต้องเลือกเทคนิคการจัดการเรียนที่เหมาะสมกับผู้เรียน และผู้เรียนจะต้องมีความพร้อมในการทำกิจกรรมทางการเรียน รับผิดชอบงานของกลุ่มร่วมกัน และ

เมื่อสมาชิกของกลุ่มได้เรียนรู้บรรลุตามเป้าหมายเดียวกัน ซึ่งก็คือ การเรียนเป็นกลุ่มประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพนั่นเอง มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือ ดังนี้

ทิตินา แคมมณี (2554, น. 99) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือ คือการเรียนรู้อย่างเป็นกลุ่มย่อยโดยสมาชิกในกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในทีมเพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่ม

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551, น.53) ได้ให้ความหมายการเรียนรู้อย่างเป็นกลุ่มย่อยเป็นการจัดการเรียนการสอนที่ผู้สอนจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนด้วยการแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็กประมาณ 4-5 คน ซึ่งสมาชิกของกลุ่มมีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน โดยแต่ละคนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้กับสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ซึ่งความสำเร็จของแต่ละบุคคลคือความสำเร็จของกลุ่ม

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550, น. 121) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความสามารถต่างกันได้ร่วมกันทำงานกลุ่มด้วยความขยันหมั่นเพียร และเต็มใจรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ของกลุ่มของตนทำให้งานของกลุ่มนั้นประสบความสำเร็จ

จากความหมายของการเรียนรู้อย่างร่วมมือข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้อย่างร่วมมือ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่ผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละประมาณ 4-5 คน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกันและร่วมกันรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของกลุ่ม

2.3.2 องค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้อย่างร่วมมือ

นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการเรียนรู้อย่างร่วมมือไว้ดังนี้ อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550, น. 122) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนรู้อย่างร่วมมือ ไว้ดังนี้

1. ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในทางบวก (Positive Independence) หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่สมาชิกของกลุ่มทำงานร่วมกันอย่างมีเป้าหมาย โดยทุกคนมีบทบาทหน้าที่และประสบความสำเร็จร่วมกัน สมาชิกในทีมจะมีความรู้สึกที่ตนประสบความสำเร็จได้ เมื่อสมาชิกทุกคนได้รับความสำเร็จหรือรางวัลผลงานในกลุ่มโดยเท่าเทียมกัน

2. การมีปฏิสัมพันธ์ที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน (Face to Face Promotive Interaction) เป็นการติดต่อสัมพันธ์กัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันให้แก่เพื่อนในกลุ่มฟัง การสร้างคำถามและคำตอบ ให้ข้อมูลย้อนกลับ เปิดโอกาสให้สมาชิกเสนอความคิดเห็นใหม่ ๆ ด้วยความรู้สึกที่ดีต่อกัน

3. ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน (Individual Accountability) สมาชิกแต่ละบุคคลมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ โดยมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายกลุ่ม

4. การใช้ทักษะระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interdependence and Small Group Skills) ผู้เรียนควรได้ฝึกทักษะการสื่อสาร การยอมรับและการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพราะเป็นทักษะสำคัญที่จะส่งเสริมให้การทำงานกลุ่มนั้นประสบความสำเร็จ ดังนั้นผู้เรียนควรได้รับการฝึกทักษะในการเป็นผู้นำ การแก้ปัญหา การไว้วางใจต่อผู้อื่น เป็นต้น ดังนั้นผู้สอนจำเป็นต้องจัดบรรยากาศในการเรียนรู้ที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกฝนทักษะการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. กระบวนการกลุ่ม (Group Process) คือ สมาชิกทุกคนภายในกลุ่มต้องทำความเข้าใจร่วมกันในการทำงานกลุ่ม วางแผนในการดำเนินงานร่วมกัน ดำเนินงานตามแผนตลอดจนประเมินผล และปรับปรุงงาน เป็นกระบวนการทำงานที่มีขั้นตอนเพื่อให้การทำงานกลุ่มเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นกว่าเดิม

ทิตินา แชมมณี (2553, น. 265) กล่าวถึง รูปแบบการเรียนการสอนของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนควรช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเรียนรู้มากกว่าการแข่งขัน เพราะการแข่งขันจะมุ่งเป้าหมายเพียงการแพ้-ชนะสำหรับเรื่องเรียนเท่านั้น ซึ่งแตกต่างจากการเรียนแบบช่วยเหลือกัน โดยองค์ประกอบการเรียนรู้แบบร่วมมือประกอบด้วย 5 ประการ ดังนี้

1. การพึ่งพาอาศัยกันเชิงบวก ผู้เรียนต้องมีความเชื่อในตนเองและให้ความสำคัญต่อสมาชิกของกลุ่มทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน และจะต้องเชื่อมั่นในความสำเร็จร่วมกัน สมาชิกของกลุ่มต้องแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน รู้จักแบ่งหน้าที่กันตามบทบาท ความสามารถและความเชี่ยวชาญของตน

2. ปฏิสัมพันธ์ที่ส่งเสริมการทำงานร่วมกัน การเรียนการสอนแบบร่วมมือเป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเน้นให้ผู้เรียนเป็นตัวเชื่อมโยง โดยการมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ช่วยเหลืออธิบายสอนกันและกัน แลกเปลี่ยนความเห็นต่าง ๆ ภายในกลุ่ม แก้ปัญหาและสนับสนุนความสำเร็จของกลุ่ม

3. การเรียนรู้ร่วมกันต้องอาศัยทักษะทางสังคม มีความสามารถในการสร้างความเข้าใจระหว่างผู้เรียนร่วมกันในการทำงานกลุ่ม เช่น การประสานงาน การอธิบาย เป็นต้น เพื่อนำไปสู่ผลลัพธ์อย่างมีประสิทธิภาพ

4. การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม การเรียนรู้ ร่วมกันต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการกลุ่มเพื่อให้การทำงานกลุ่มนั้นประสบความสำเร็จ

5. การเรียนรู้ร่วมกันจะต้องมีผลงานหรือผลสัมฤทธิ์ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม การเรียนรู้แบบร่วมมือสมาชิกในกลุ่มต่างมีบทบาทหน้าที่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดความสำเร็จของกลุ่มที่สามารถตรวจสอบและวัดประเมินได้

2.3.3 ความแตกต่างระหว่างการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการเรียนเป็นกลุ่มแบบดั้งเดิม

ไสว พิกข์ (2544) ได้กล่าวว่าจากองค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ซึ่งได้แก่ การพึ่งพาอาศัยกันเชิงบวก ปฏิสัมพันธ์ที่ส่งเสริมการทำงาน

ร่วมกัน ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละบุคคล ทักษะการทำงานเป็นทีมและกระบวนการกลุ่ม องค์ประกอบเหล่านี้นำไปสู่การเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งมีความแตกต่างจากการเรียนรู้เป็นกลุ่มแบบดั้งเดิม (Traditional Learning) กล่าวคือ การเรียนแบบกลุ่มดั้งเดิมเป็นรูปแบบการเรียนรู้ด้วยวิธีการแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนปฏิบัติงานร่วมกัน และประสบความสำเร็จตามเป้าหมายของกลุ่ม ซึ่งจะเน้นที่ผลงานมากกว่ากระบวนการในการทำงาน ในขณะที่กระบวนการเรียนแบบดั้งเดิมนั้น สมาชิกของทีมบางคนอาจไม่มีความรับผิดชอบ ปฏิบัติงานของกลุ่มเพื่อนำเสนอผลงานส่งผู้สอนเพียงเท่านั้น ซึ่งแตกต่างจากการเรียนรู้แบบร่วมมือที่สมาชิกแต่ละคนต้องมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสมาชิกของกลุ่มด้วย Johnson and Johnson (1987 อ้างถึงใน ไสว พักข้าว 2544, น. 195) ได้สรุปความแตกต่างระหว่างกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือกับกลุ่มการเรียนรู้แบบดั้งเดิมไว้ ดังนี้

ตารางที่ 1 ความแตกต่างของการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการเรียนรู้แบบดั้งเดิม

การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)	การเรียนรู้เป็นกลุ่มแบบดั้งเดิม (Traditional Learning)
1. สมาชิกในกลุ่มมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก	1. สมาชิกในกลุ่มขาดการพึ่งพาซึ่งกันและกัน
2. สมาชิกแต่ละคนมีความเอาใจใส่และรับผิดชอบต่อผลงานของตนเอง	2. สมาชิกไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบต่อผลงานของตนเอง
3. สมาชิกแต่ละคนมีความสามารถที่ต่างกักัน	3. สมาชิกแต่ละคนมีความสามารถที่เท่าเทียมกัน
4. สมาชิกมีการเปลี่ยนแปลงเปลี่ยนกันเป็นผู้นำ	4. ผู้นำได้รับการแต่งตั้งเพียงคนเดียว
5. ผู้เรียนรับผิดชอบต่อรวมกันภายในกลุ่ม	5. ผู้เรียนแต่ละคนรับผิดชอบต่อเฉพาะงานของตนเอง
6. เน้นผลงานและการคงอยู่ของกลุ่ม	6. เน้นที่ผลงานเท่านั้น
7. เน้นทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	7. ทักษะทางสังคมมีความสำคัญน้อยลง
8. ผู้สอนต้องสังเกตและหาโอกาสแนะนำ	8. ครูขาดความสนใจปล่อยให้กลุ่มทำงานกันเอง
9. เน้นกระบวนการทำงานกลุ่มเพื่อประสิทธิผลของกลุ่ม	9. ขาดกระบวนการในการทำงานกลุ่ม

2.3.4 เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ

รูปแบบของการเรียนรู้แบบร่วมมือนั้นมีหลายรูปแบบด้วยกัน ซึ่งแต่ละรูปแบบยังคงมีลักษณะพื้นฐานคือ มีการแบ่งกลุ่มในการทำงานเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และเพิ่มแรงจูงใจในการเรียน กล่าวถึงเทคนิคการจัดการเรียนเรียนรู้ โดยแบ่งออกเป็น 5 รูปแบบ ดังนี้

1. STAD (Student Teams Achievement Divison) เป็นรูปแบบการสอนแบบร่วมมือเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกัน โดยผู้สอนสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี โดยมีส่วนประกอบที่สำคัญอยู่ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1.1 การนำเสนอบทเรียนต่อทั้งชั้น โดยผู้สอนจะสอนเนื้อหาสาระตลอดจนสื่อการสอนต่าง ๆ ต่อผู้เรียนกลุ่มใหญ่ทั้งชั้น

1.2 การแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อย โดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนประมาณ 4-5 คน ร่วมกันศึกษาและช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทำกิจกรรม

1.3 การทดสอบย่อย ผู้เรียนแต่ละคนจะทำแบบทดสอบย่อยด้วยตนเองโดยไม่มี การช่วยเหลือกันเหมือนตอนทำกิจกรรมร่วมกัน

1.4 คะแนนความก้าวหน้าของแต่ละบุคคล ผู้สอนจะคิดคะแนนรายบุคคลแล้วนำคะแนนรายบุคคลไปแปลงเป็นคะแนนกลุ่ม

1.5 การยกย่องหรือชมเชย กลุ่มที่ได้รับการยกย่องจะได้รับรางวัลต่าง ๆ ก็ต่อเมื่อสามารถทำคะแนนของกลุ่มได้มากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. TAI (Team Assisted Individualization) เป็นรูปแบบการสอนที่ผสมผสานระหว่าง การร่วมมือกับการเรียนรู้กับการสอนรายบุคคลเข้าด้วยกัน มีจุดมุ่งหมายเพื่อแก้ปัญหาทางการเรียนที่ เกิดเฉพาะบุคคล เน้นส่งเสริมความร่วมมือกันภายในกลุ่มเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของผู้เรียนโดยมี ลักษณะสำคัญ ดังต่อไปนี้

2.1 การจัดกลุ่ม ผู้เรียนจะถูกแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน คณะฯ คณะความสามารถ

2.2 การทดสอบเพื่อการเรียนเนื้อหาที่เหมาะสม โดยผู้เรียนทุกคนจะถูกทำแบบทดสอบก่อนเรียนทั้งนี้เพื่อความเหมาะสมในการจัดเตรียมบทเรียนถัดไป

2.3 วัสดุหลักสูตร หลังจากผู้สอนนำเสนอบทเรียนแล้ว ผู้เรียนจะต้องทำแบบฝึกหัดที่ครอบคลุมเนื้อหา

2.4 การเรียนเป็นกลุ่ม โดยผู้เรียนทำแบบฝึกทักษะภายในกลุ่มตามลำดับขั้นที่กำหนดไว้

2.5 คะแนนกลุ่มและความสำเร็จของกลุ่ม โดยกลุ่มที่ทำคะแนนได้สูงจะได้รับ การยกย่องชมเชย

3. CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) เป็นรูปแบบการสอนแบบร่วมมือที่บูรณาการการอ่านและการเขียน เพื่อใช้สอนการอ่านและการเขียนเรียงความ มีความสมบูรณ์มากขึ้น โดยการแบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 4-6 คน ซึ่งลดความสามารถทั้งนักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลางและอ่อน และผู้สอนแนะนำรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือ CIRC อธิบายความสำคัญของการอ่านและการเขียน วิธีการวัดและประเมินผล การคิดคะแนนกลุ่ม ฝึกทักษะและวิธีการทำงานกลุ่ม สร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ซึ่งผู้เรียนทุกคนจะต้องรับผิดชอบที่จะศึกษากิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเองและช่วยเหลือสมาชิกของกลุ่มจนกว่ากิจกรรมต่าง ๆ ของกลุ่มจะประสบความสำเร็จ

4. TGT (Tem-Games Tournament) เป็นรูปแบบการสอนที่คล้ายกับ STAD และเป็นการสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียนมากยิ่งขึ้น โดยการใช้การแข่งขันเกมแทนการทดสอบย่อย แต่มีความแตกต่างจาก STAD เนื่องจากไม่มีการทดสอบ แต่จะใช้วิธีการเล่นเกม การแข่งขันตอบปัญหาแทน โดยประกอบด้วยกิจกรรมสำคัญ คือ ผู้สอนจะแบ่งกลุ่มผู้เรียนออกเป็น 4-6 คน และเสนอความรู้แก่ผู้เรียนในชั้นเรียน ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมกลุ่มโดยการศึกษาบทเรียน แข่งขันทางวิชาการเพื่อทำคะแนนให้แก่กลุ่มของตน และกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดจะได้รับการยอมรับหรือได้รับรางวัล

5. Jigsaw เป็นรูปแบบการเรียนร่วมมือซึ่งแบ่งผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน ทำงานร่วมกัน โดยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนมีลักษณะคล้ายกับเทคนิค STAD แต่ต่างกันตรงที่ การศึกษากลุ่มย่อย โดยวิธีการของ Jigsaw เมื่อแบ่งกลุ่มย่อยแล้วให้สมาชิกของกลุ่มแต่ละบุคคลแยกกันไปศึกษาบทเรียนของกลุ่มอื่นให้เข้าใจอย่างชัดเจน จากนั้นกลับมาอธิบายให้แก่สมาชิกในกลุ่มของตนเองเข้าใจ โดยผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้อธิบาย หลังจากนั้นทำการสอบย่อยและหาคะแนนความก้าวหน้าของแต่ละกลุ่ม

6. GI (Group Investigation) ซึ่งแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มกลุ่มละ 4 คน โดยสมาชิกของกลุ่มมีความสามารถที่แตกต่างกัน ซึ่งกลุ่มผู้เรียนจะต้องศึกษาเนื้อหาสาระร่วมกัน โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็นหัวข้อย่อย ๆ แล้วแบ่งกันไปสืบค้นข้อมูลหรือหาคำตอบมาให้กลุ่ม แล้วมาสนทนาหรืออภิปรายร่วมกันและสรุปผลการศึกษาโดยใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์เป็นสำคัญ

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542) กล่าวถึง เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้หลากหลายรูปแบบ ดังนี้

1. เทคนิคปริศนาความคิด (Jigsaw)

สมาชิกในกลุ่มแต่ละคนรับผิดชอบศึกษาเนื้อหาที่แตกต่างกันแล้วจึงกลับมาถ่ายทอดความรู้ที่ได้มาให้สมาชิกกลุ่มคนอื่น ๆ ฟัง โดยผู้สอนทดสอบและให้คะแนนซึ่งคล้ายกับการต่อภาพจิกซอร์หรือปริศนาการคิด

2. กลุ่มร่วมมือแข่งขัน (Teams-Games-Tournaments: TGT)

สมาชิกในกลุ่มเรียนรู้จากหัวข้อผู้สอนด้วยกัน ซึ่งแต่ละคนต้องแยกย้ายไปทำการทดสอบความรู้ เมื่อการแข่งขันจบลงผู้เข้าร่วมแข่งขันจะกลับไปเข้าทีมเดิมของตนเองพร้อมคะแนนที่ได้รับ ทีมที่ได้รับคะแนนสูงสุดถือว่าเป็นผู้ชนะ

3. กลุ่มร่วมมือช่วยเหลือ (Team Assisted Individualization: TAT)

สมาชิกในกลุ่ม 2-4 คน จับคู่กันทำงานแล้วแลกเปลี่ยนกันตรวจผลงาน ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทำแบบฝึกหัดจนกว่าผลงานจะได้ถูกต้องสมบูรณ์ หลังจากนั้นทุกคนจะต้องทำแบบทดสอบ โดยคะแนนของแต่ละคนจะมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดจะได้รับรางวัล

4. กลุ่มสืบค้น (Group Investigation: GI)

สมาชิกในกลุ่มจะช่วยกันศึกษาค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเอง แล้วนำมาเสนอต่อชั้นเรียน โดยผู้สอนแบ่งเนื้อหาเป็นหัวข้อย่อยแล้วให้แต่ละกลุ่มศึกษากลุ่มละ 1 หัวข้อ เมื่อพร้อมผู้เรียนจะนำเสนอผลงานที่แต่ละกลุ่มและช่วยกันประเมินผลงาน

5. กลุ่มเรียนรู้ร่วมกัน (Learning Together: LT)

กลุ่มผู้เรียนมีหน้าที่รับผิดชอบที่ชัดเจน เช่น เป็นผู้อ่าน เป็นผู้จดบันทึกงาน เป็นผู้หาคำตอบ และนำเสนอ โดยกลุ่มจะได้ผลงานที่เกิดจากการทำงานของทุกคน

6. กลุ่มร่วมกันคิด (Numbered Heads Together: NHT)

สมาชิกกลุ่มมีความสามารถที่แตกต่างกัน และช่วยกันค้นคว้าหาความรู้เพื่อให้เกิดความพร้อมที่จะเตรียมตอบคำถามที่ผู้สอนจะทดสอบ ผู้สอนจะเรียกสมาชิกกลุ่มให้ตอบทีละคน แล้วนำคะแนนของแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม

7. กลุ่มร่วมมือ (Co-op Co-op)

สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถและความถนัดที่แตกต่างกันได้ โดยแบ่งหน้าที่รับผิดชอบไปศึกษาหัวข้อที่ได้รับมอบหมาย แล้วนำผลงานที่ได้มารวมกันเป็นงานกลุ่มปรับปรุงแก้ไขให้มีความสอดคล้องกัน มีความสละสลวย จากนั้นจึงนำเสนอต่อชั้นเรียน ทุกกลุ่มจะช่วยกันประเมินผลงาน

จากการศึกษาเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือ สรุปได้ว่า การจัดการการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นเทคนิคที่ผู้เรียนต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน รับผิดชอบร่วมกัน และสามารถร่วมกันอภิปรายได้อย่างเป็นระบบแม้ว่าผู้เรียนจะมีความสามารถที่แตกต่างกัน

2.3.5 เทคนิคการเรียนรู้แบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม STAD

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นเทคนิคหนึ่งของการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยแบ่งนักศึกษาออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน ซึ่งประกอบด้วยนักศึกษาที่มีผลการเรียนระดับ 4 หรือ 3 จำนวน 1 คน ผลการเรียนระดับ 2 จำนวน 2-3 คน ผลการเรียนระดับ 1 จำนวน 1 คน

ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ ขั้นเตรียมการ ขั้นสอน ขั้นกิจกรรมกลุ่มย่อยร่วมกับแบบฝึก โดยศึกษาแบบฝึกหัดร่วมกัน ขั้นทดสอบ ขั้นสรุป ประเมินผลและให้รางวัลกลุ่ม

การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD มีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้หลายท่าน ดังนี้

สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ (2545) ได้กล่าวถึง การเรียนแบบร่วมมือ STAD หมายถึง การแบ่งผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละประมาณ 4-5 คน โดยสมาชิกของกลุ่มต้องมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกันและช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จ ซึ่งสมาชิกของกลุ่มได้เรียนรู้ในเนื้อหาสาระที่ได้จากการทดสอบของสมาชิกแต่ละคน แล้วนำคะแนนที่ได้มาบวกเป็นคะแนนรวมของกลุ่ม กลุ่มที่ได้รับคะแนนสูงสุดจะได้รับการชมเชยหรือรางวัล เป็นต้น

วรรณภา โต้งพิมมาย (2555, น. 26) ได้กล่าวถึง การเรียนแบบร่วมมือ STAD หมายถึง การแบ่งผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละประมาณ 4-5 คน สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน เป็นนักเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน โดยครูเป็นผู้ออกแบบบทเรียนและงานกลุ่ม ครูสอนบทเรียนให้กับนักเรียนทั้งชั้นแล้วมอบหมายให้นักเรียนทำงานกลุ่มตามที่กำหนด นักเรียนที่เก่งช่วยเหลือเพื่อน หลังจากนั้นทำแบบทดสอบ คะแนนได้จากการทำแบบทดสอบจะแปลงเป็นคะแนนของแต่ละกลุ่ม โดยใช้รูปแบบ “กลุ่มสัมฤทธิ์” แล้วประกาศผลคะแนนให้นักเรียนทุกคนทราบ

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2553, น. 26) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแก่ผู้เรียนที่มีระดับสติปัญญาและความสามารถแตกต่างกันร่วมกับทำงานเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณ 4-6 คน โดยผู้สอนจะเป็นผู้กำหนดเนื้อหา แล้วนำเสนอบทเรียนให้กับผู้เรียนแล้วให้กลุ่มทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย โดยสมาชิกภายในกลุ่มช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เวลาสอบทุกคนต่างทำข้อสอบของตนแล้วผู้สอนก็นำคะแนนของสมาชิกทุกคนภายในกลุ่มมาคิดเป็นคะแนนกลุ่มและจัดลำดับของคะแนนกลุ่มแล้วเปิดเผยผลคะแนนให้ทุกคนทราบ

ปิยะภรณ์ สาริบุรณ์ (2553, น. 18) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD เป็นวิธีการเรียนที่แบ่งสมาชิกของกลุ่มในระดับความสามารถที่แตกต่างกันเพื่อทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม การจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบนี้จะเป็นการส่งเสริมทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลให้กับผู้เรียน ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาทางด้านบุคลิกภาพและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

ทิตินา แคมมณี (2551, น. 266-267) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นการจัดการเรียนที่แบ่งกลุ่มละความสามารถเพื่อทำงานร่วมกัน กลุ่มละ 4 คน สมาชิกในกลุ่มได้รับเนื้อหาสาระและศึกษาข้อมูลต่าง ๆ ร่วมกัน โดยอาศัยกระบวนการศึกษาหลายขั้นตอน ซึ่งผู้เรียนต้องทำแบบทดสอบในแต่ละตอน และเก็บคะแนนของตนไว้ เมื่อผู้เรียนทุกคนทำ

แบบสอบถามครั้งสุดท้ายก็จะนำคะแนนแต่ละคนในกลุ่มรวมกันเป็นคะแนนของทีม โดยทีมใดได้คะแนนสูงสุดทีมนั้นได้รางวัล

จากความหมายดังกล่าวอาจสรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นการสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียน โดยสมาชิกทุกคนภายในกลุ่มต้องมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อให้กลุ่มของตนนั้นประสบความสำเร็จ วิธีการจัดการเรียนรู้ผู้สอนจะแบ่งกลุ่มผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4-5 คน โดยสมาชิกในกลุ่มจะมีความสามารถที่แตกต่างกัน และจะต้องทำงานของตนเองที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งแต่ละบุคคลจะต้องทำแบบทดสอบและคะแนนที่ได้จะไปรวมกับคะแนนของสมาชิกในกลุ่มของตนและแปลงเป็นคะแนนรวมของกลุ่ม การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จะช่วยทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นและพัฒนาทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

2.3.6 กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD เป็นวิธีการเรียนรู้แบบแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์ มีนักวิชาการได้กำหนดขั้นตอนการจัดกิจกรรมไว้หลายท่าน ดังนี้

วัลยา บุญอากาศ (2556, น. 38-41) กล่าวว่า การสอนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มีขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การนำเสนอบทเรียน (Class Presentation) เป็นการนำเสนอเนื้อหาสาระหรือประเด็นใหม่ ๆ โดยส่วนใหญ่จะเป็นเทคนิคการสอนโดยตรงของผู้สอน เช่น การบรรยาย การอภิปรายในการนำเสนอเนื้อหาสาระ

2. การจัดกลุ่ม (Teams) จะแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม ประกอบด้วยสมาชิกกลุ่มละ 4-5 คน ซึ่งแต่ละคนมีความสามารถแตกต่างกันร่วมกันศึกษาเนื้อหาและค้นหาคำตอบ โดยมีเป้าหมายหลัก คือ การเรียนรู้ร่วมกันของผู้เรียน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีภายในกลุ่ม

3. การทดสอบ (Quiz) หลังจากที่ผู้สอนนำเสนอบทเรียนไปแล้วเบื้องต้น ผู้เรียนแต่ละคนจะได้รับการทดสอบด้วยตนเอง โดยไม่เปิดโอกาสให้ร่วมกันแสดงความคิดเห็นในระหว่างการทำทดสอบ เพื่อวัดความเข้าใจในบทเรียนที่ได้ศึกษามาแล้ว ดังนั้นผู้เรียนแต่ละคนจำเป็นต้องมีความรับผิดชอบต่อตนเอง

4. คะแนนพัฒนาการรายบุคคล (Individual Improvement Scores) หลักการของการให้คะแนนก็เพื่อให้ผู้เรียนแต่ละคนบรรลุเป้าหมาย โดยผู้เรียนแต่ละคนจะมีคะแนนพื้นฐานซึ่งคิดคะแนนมาจากคะแนนเฉลี่ยจากการทำทดสอบหลาย ๆ ครั้ง

5. การตระหนักถึงความสำคัญของกลุ่ม (Team Recognition) กลุ่มที่ได้รับการยกย่องหรือรางวัลนั้นเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อกลุ่มนั้นได้รับความสำเร็จเหนือกลุ่มอื่น ซึ่งผลคะแนนมาจากคะแนนที่ได้มาจากการทำแบบทดสอบของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม แล้วคิดเป็นคะแนนพัฒนาการมาเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม

ทศนา แชมมณี (2553, น. 266-267) เสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้เทคนิค STAD มีขั้นตอนที่สำคัญ 4 ประการ คือ

1. ผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4-5 คน ที่มีความสามารถแตกต่างกัน (เก่ง-ปานกลาง-อ่อน) แล้วนำเสนอข้อมูลหรือเนื้อหาใหม่ให้ผู้เรียนเห็นภาพอย่างชัดเจน
2. สมาชิกในกลุ่มบ้านของเราได้รับเนื้อหาสาระร่วมกัน สมาชิกภายในกลุ่มต้องรับรู้ถึงบทบาทหน้าที่ของตนเอง ช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม แสดงความคิดเห็นหรือการอภิปรายร่วมกัน ซึ่งผู้เรียนต้องทำแบบทดสอบในแต่ละตอนและเก็บคะแนนของตนไว้
3. ผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบครั้งสุดท้าย ซึ่งเป็นการทดสอบรวบยอดและนำคะแนนของตนไปหาคะแนนพัฒนาการ ซึ่งวิธีการคะแนน คิดได้ดังนี้

คะแนนพื้นฐาน ได้จากการเฉลี่ยของคะแนนทดสอบย่อยหลายครั้งที่ผู้เรียนแต่ละคนทำได้

คะแนนที่ได้ ได้จากการนำคะแนนทดสอบครั้งสุดท้ายลบคะแนนพื้นฐาน

คะแนนพัฒนาการ ถ้าคะแนนที่ได้คือ

-11 ขึ้นไป	คะแนนพัฒนาการ	= 0
-1 ถึง -10	คะแนนพัฒนาการ	= 10
+1 ถึง 10	คะแนนพัฒนาการ	= 20
+11 ขึ้นไป	คะแนนพัฒนาการ	= 30

4. สมาชิกในกลุ่ม นำคะแนนพัฒนาการของแต่ละคนในกลุ่มมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มใดได้คะแนนพัฒนาการสูงสุดจะได้รับคำชมเชยหรือให้รางวัล

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550) กล่าวถึง ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ 5 ขั้นตอนไว้ดังนี้

1. ขั้นสอน ผู้สอนดำเนินการสอนบทเรียน ทักษะหรือวิธีการเกี่ยวกับเนื้อหาสาระนั้นโดยใช้กิจกรรมการบรรยาย การสาธิตใช้สื่อประกอบการเรียนการสอน หรือให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง
2. ขั้นทบทวนความรู้เป็นกลุ่ม ผู้สอนแบ่งกลุ่มละประมาณ 4-5 คน โดยสมาชิกภายในกลุ่มความสามารถแตกต่างกันและสมาชิกทุกคนต้องทำงานร่วมกันในการศึกษาเนื้อหาสาระเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการทดสอบย่อย โดยสมาชิกในกลุ่มต้องสามารถตอบคำถามได้ถูกต้องตรงประเด็น เมื่อเกิดปัญหาต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในกลุ่มก่อนที่จะปรึกษาครูหรือถามจากเพื่อนกลุ่มอื่น รวมทั้งสามารถให้เหตุผลของคำตอบแต่ละคำถามให้ได้
3. ขั้นทดสอบย่อย ผู้สอนให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบย่อยหลังจากที่ผู้เรียนได้เรียนและทบทวนเกี่ยวกับบทเรียนที่กำหนด ผู้เรียนต้องทำแบบทดสอบคนเดียวโดยไม่มีการศึกษาหรือปรึกษากับสมาชิกภายในกลุ่ม

4. ชั้นคะแนนพัฒนาการ เป็นคะแนนที่ได้รับการพิจารณาความแตกต่างระหว่างคะแนนการสอบย่อยครั้งก่อน ๆ กับคะแนนทดสอบครั้งปัจจุบันซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนกำหนดไว้

5. ชั้นให้รางวัลกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนเฉลี่ยเกินเกณฑ์ที่กำหนดจะได้รับรางวัลหรือคำชมเชย

2.3.7 ข้อดีและประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

สุรศักดิ์ หลาบมาลา (2531) กล่าวถึง ข้อดีของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ไว้ ดังนี้

1. ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นจากการเรียนแบบร่วมมือ เนื่องจากผู้เรียนมีส่วนร่วมในการอภิปรายและสาธิตให้สมาชิกในกลุ่มดูจึงมีโอกาสนักปฏิบัติได้มาก จดจำเนื้อหาสาระได้มากจึงทำให้เกิดทักษะและความคล่องในบทเรียนที่เรียนมากยิ่งขึ้น

2. ผู้เรียนสามารถคิดวิเคราะห์และให้เหตุผลได้มากขึ้นในการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือและพบว่าผู้เรียนที่เก่งจะใช้เทคนิคการแก้ปัญหาในการเรียนแบบร่วมมือ

3. ผู้เรียนที่เรียนด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจะมีโอกาสที่จะได้อธิบายบทเรียนหลาย ๆ ครั้งให้เพื่อนฟัง จึงนำไปสู่การศึกษาอย่างถ่องแท้และยังได้ตรวจงานของเพื่อนยิ่งทำให้เข้าใจเนื้อหาในบทเรียนดีกว่าเดิม

4. ผู้เรียนที่มีความสามารถอ่อนกว่าจะไม่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เก่ง เพราะผู้เรียนที่อ่อนทราบว่าตนเองต้องรับฟังคำอธิบายจากเพื่อนที่เก่ง ดังนั้นจึงให้ความสนใจในการเรียนรู้

5. ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนที่เก่งจะมีผลทางการเรียนสูงขึ้น เมื่อเรียนด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ เนื่องจากตนเองต้องอธิบายเนื้อหาในบทเรียนให้สมาชิกในกลุ่มฟังจึงทำให้มีความเข้าใจละเอียดลึกซึ้ง

6. การเรียนแบบร่วมมือนั้นสมาชิกในกลุ่มต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกันโดยเฉพาะผู้เรียนที่เก่งจะเป็นความหวังของกลุ่ม

7. การเรียนแบบร่วมมือช่วยสนับสนุนผู้เรียนให้เกิดทักษะทางสังคมเพราะผู้เรียนทุกคนมีเพื่อนที่คอยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ทิตินา แคมมณี (2551, น. 101-102) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังนี้

(1) มีความพยายามที่จะบรรลุเป้าหมายมากขึ้น การเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยให้ผู้เรียนมีความพยายามที่จะเรียนให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น การเรียนรู้มีความถาวรมากขึ้น เกิดแรงจูงใจภายในสามารถใช้เวลาในการเรียนรู้ได้อย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพ มีการใช้เหตุผลและวิจารณ์ญานมากขึ้น

(2) มีความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนดีขึ้น การเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยให้ผู้เรียนมีความใส่ใจต่อผู้อื่น มีน้ำใจต่อผู้อื่นมากขึ้น รู้จักการระดมความคิดและนำข้อมูลที่ได้มาคิดวิเคราะห์ร่วมกันนำไปสู่การตัดสินใจ

(3) มีสุขภาพดีขึ้น การเรียนรู้แบบร่วมมือให้ผู้เรียนมีสุขภาพใจ มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น อีกทั้งยังช่วยพัฒนาทักษะทางสังคมและความสามารถในการแก้ปัญหาต่าง ๆ

จากประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือดังกล่าว สรุปได้ว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD นั้นส่งผลดีต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งทักษะทางด้านวิชาการและทักษะทางสังคม ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการเรียนร่วมกับผู้อื่นเพื่อบรรลุเป้าหมายเดียวกัน ผู้เรียนทุกคนได้พัฒนาศักยภาพของตนเอง เห็นคุณค่าของความแตกต่างของผู้เรียนสร้างแรงจูงใจและเจตคติที่ดีต่อการเรียนก่อให้เกิดความสำเร็จต่อกลุ่มต่อตนเองในที่สุด

2.3.8 บทบาทของผู้สอนที่สอนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ

พรรณรัตน์ เเงาธรรมสาร (2553) ได้กล่าวถึง บทบาทของผู้สอนในการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ว่าผู้สอนควรจัดบรรยากาศในการเรียนรู้ที่เอื้อต่อผู้เรียน ดังต่อไปนี้

1. มอบหมายงานที่ทำท้าทายความสามารถของผู้เรียนมากกว่าเน้นการแข่งขัน
2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอิสระในการเลือกและตัดสินใจ
3. ยอมรับฟังความคิดเห็นและความรู้สึกของผู้เรียน
4. ยอมรับในคุณค่าและความคิดที่แตกต่างของผู้เรียน
5. ส่งเสริมและให้กำลังใจผู้เรียนในการแสดงออกทางความคิดด้วยวิธีการที่หลากหลาย
6. เผยแพร่ผลงานของผู้เรียนในรูปของสื่อการประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ
7. กระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยใช้สื่อประกอบการสอนที่หลากหลายและมีความทันสมัย

2.3.9 บทบาทของผู้เรียนสอนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ

วิมลรัตน์ สุนทรวิโรจน์ (2551, น. 28) กล่าวถึง บทบาทของผู้เรียนในการเรียนแบบร่วมมือไว้ดังนี้ โดยสรุปดังนี้

1. รู้จักรับผิดชอบในการเรียนร่วมกับเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม
2. รู้จักหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเอง
3. รู้จักการให้เกียรติ ไว้ใจซึ่งกันและกัน เห็นคุณค่าและยอมรับในความแตกต่าง
4. รู้จักรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม
5. รู้จักรับผิดชอบการเรียนรู้กับเพื่อนในกลุ่ม

2.4 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พิเชษฐ์ เลิศวรรตติกุล (2563) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยการเรียนรู้แบบรวมือของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาสาขาเศรษฐศาสตร์ชั้นปีที่ 1 จำนวน 50 คน โดยใช้วิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักศึกษา โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD นั้นมีผลการเรียนที่สูงกว่าก่อนเรียน และนักศึกษามีความพึงพอใจต่อวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD อยู่ในระดับค่อนข้างสูง

กาญจนา สิ่งประสงค์ (2563) ได้ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบ (Student Teams Achievement Divisions (STAD) และวิธีการสอนแบบ Grammar translation กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย รามคำแหง (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 54 คน โดยการเลือกตัวอย่างแบบการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนรู้แบบร่วมมือแบบที่เน้นผลสัมฤทธิ์ (STAD) สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนรู้แบบ Grammar translation

นวลรดา ก้อนคำและ ดร.สมพงษ์ พันธุ์รัตน์ (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 30 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงใช้ รูปแบบการวิจัยแบบยังไม่เข้าขั้นการทดลอง (Pre- experimental Design) เป็นการศึกษาเฉพาะกรณีโดยให้การทดลองหนึ่งครั้ง (One-Shot Case Study) ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ย 36.10 โดยคิดเป็นร้อยละ 72.20 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 70 และมีจำนวนผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 70 จำนวน 25 คน และผลการศึกษาการเห็นคุณค่าในตนเอง ผลปรากฏว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มากที่สุด คือ มีความเชื่อมั่นในตนเอง รองลงมา คือ การยอมรับจากสังคม

ปทุมมาศ ว่องอรุณชัย (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ความความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลของความสำเร็จในการเรียนการสอน: ศึกษากรณีมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย นวบ.จังหวัดจันทบุรี กลุ่มตัวอย่างคือ พระนิสิตชั้นปีที่ 1-3 จำนวน 63 รูป และผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ พระนิสิตชั้นปีที่ 1-4 และบัณฑิตสำเร็จการศึกษารวม 5 รูป เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสังเกตอย่างมีส่วนร่วม ผลการวิจัยพบว่า พระภิกษุสงฆ์ ซึ่งเป็นผู้เรียนมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียนการสอน โดยต้องตระหนักถึงหน้าที่ของตนเองและปรับตัวให้เข้ากับบรรยากาศในการจัดการเรียนการสอน

สาวิกา สนวนยศ และนิธิตา อติภัทรนันท์ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้การเรียนภาษาแบบร่วมมือเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 15 คน ซึ่งได้มาด้วยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยมีห้องเรียนเป็นหน่วยของการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนนั้นสูงขึ้นหลังได้รับการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ และนักเรียนที่เรียนภาษาด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือนั้นมีความฉลาดทางอารมณ์เพิ่มขึ้น

ผ่องใส เพ็ชรรักษ์, อาทร จิตสุนทรชัยกุล และสิริรัตน์ แจ่มรักษ์สกุล (2555) ได้ศึกษาพฤติกรรมการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ โดยมุ่งศึกษานักเรียนชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ชั้นปีที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เนื่องจากชั้นปีแรก ๆ ยังไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับบรรยากาศในการจัดการเรียนการสอนในระดับมหาวิทยาลัยได้ นอกจากนี้ การเรียนในระดับชั้นปีแรก ๆ เทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนเน้นการบรรยายและให้นักศึกษาจดบันทึกคำบรรยายในการเรียนแต่ละครั้งที่เข้าเรียน เพื่อใช้สำหรับการทบทวนสอบซึ่งส่งผลให้ผลการเรียนของนักศึกษานั้นดีขึ้น

Huawri (2021) ได้ศึกษา เรื่องทัศนคติทางภาษาของนักศึกษาชาวจอร์แดนที่มีต่อภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนจำนวน 300 คน ซึ่งมาจากโรงเรียนเอกชน จำนวน 10 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนั้นอยู่ในระดับปานกลาง โดยเพศหญิงมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาสูงกว่าเพศชาย นักเรียนในระดับชั้นปฏุมวัยมีทัศนคติเชิงบวก และสามารถพูดภาษาอังกฤษด้วยความมั่นใจเมื่อเปรียบเทียบกับผู้เรียนกลุ่มอื่น

Aisyah (2020) ได้ศึกษา เรื่องทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านเพื่อความเข้าใจของมหาวิทยาลัย Jambi กลุ่มตัวอย่างนักศึกษานักศึกษาจำนวน 34 คน ผลการวิจัยพบว่านักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านเพื่อความเข้าใจเนื่องจากสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความคิดกับกลุ่มเพื่อน และการเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะในการสื่อสารรวมทั้งสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างกลุ่มเพื่อน

Glomo-Narzoles (2015) การเรียนแบบแบ่งกลุ่ม STAD ส่งผลต่อการเรียนของผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาจำนวน 54 คน ที่เรียนวิชาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ซึ่งกลุ่มทดลองเรียนใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคแบบกลุ่มผลสัมฤทธิ์ ส่วนกลุ่มควบคุมเรียนด้วยวิธีปกติ ผลจากการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ดีกว่านักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีปกติ โดยผู้เรียนเห็นว่าการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นวิธีการเรียนที่มีประสิทธิภาพมากกว่าการเรียนปกติ และผู้เรียนมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือ

Reda (2015) ได้ศึกษา เรื่องทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือ (กรณีศึกษา นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาจิตวิทยา มหาวิทยาลัย Wolatia Sodo กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาจิตวิทยา มหาวิทยาลัย Wolatia Sodo จำนวน 48 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนทั้งเพศหญิงและเพศชายมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนแบบร่วมมือแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

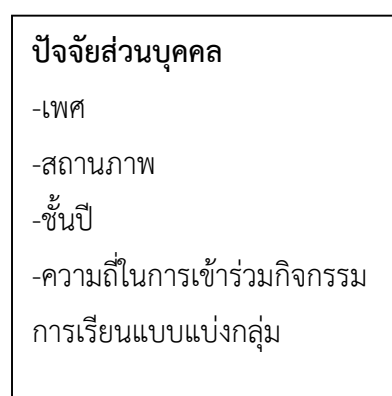
Farzaneh & Nejadansari (2014) ได้ศึกษา เรื่องทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการสอนแบบร่วมมือในการสอนความเข้าใจในการอ่าน กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับกลาง จำนวน 52 คน ผลจากการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างทัศนคติเชิงบวกต่อการสอนแบบร่วมมือ ซึ่งมีความเป็นไปได้ว่าเมื่อผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม ผู้เรียนจะรู้สึกที่ตนเองเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม และทำให้ตนเองนั้นมีความมั่นใจในการแก้ปัญหาและสนุกกับการเรียนรู้ ทัศนคติที่ดีต่อการเรียนแบบร่วมมือจะสามารถเปลี่ยนทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้ทางภาษาและสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนรู้ภาษามากขึ้น

2.5 สรุปกรอบแนวความคิด

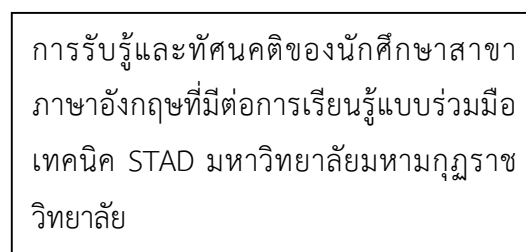
จากการกำหนดตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มตัวแปรอิสระจำนวน 1 กลุ่ม คือ ปัจจัยส่วนบุคคลและตัวแปรตาม 1 กลุ่ม คือ การรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวความคิด

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค และศึกษาหาความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ สถานภาพ ชั้นปี และความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้แบบแบ่งกลุ่ม ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อให้การวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยกำหนดวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

- 3.1 กลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย
- 3.4 การกำหนดตัวแปร
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวนทั้งสิ้น 49 รูป/คน ซึ่งเป็นการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้ศึกษาวิจัยจัดสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นการรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ลักษณะของแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ สถานภาพ ชั้นปี และความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้แบบแบ่งกลุ่ม ลักษณะคำถามเชิงตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ลักษณะของแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย มีจำนวน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการรับรู้และด้านทัศนคติ

ลักษณะของแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของ (Five-Point Likert Scales) จำนวน 20 ข้อ ที่แบ่งออกเป็น 5 ระดับ โดยการกำหนดค่า ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง ระดับความคิดเห็น เห็นด้วยอย่างยิ่ง

คะแนน 4 หมายถึง ระดับความคิดเห็น เห็นด้วย

คะแนน 3 หมายถึง ระดับความคิดเห็น ไม่แน่ใจ

คะแนน 2 หมายถึง ระดับความคิดเห็น ไม่เห็นด้วย

คะแนน 1 หมายถึง ระดับความคิดเห็น ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตอนที่ 3 การแสดงความคิดเห็นอื่น ๆ เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับการรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่ม จำนวน 3 ข้อ เพื่อให้ได้ข้อมูลเพิ่มเติมจากแบบสอบถามนำมาสนับสนุนในการสรุปและอภิปรายผล ดังนี้

(1) นักศึกษามีความรู้สึกและประทับใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่ม อย่างไรบ้าง

(2) การเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มและกิจกรรมที่นักศึกษาได้เข้าร่วมมีส่วนช่วยในการส่งเสริมและเป็นประโยชน์ในการเรียนภาษาอังกฤษ อย่างไรบ้าง

(3) ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่ม มีอะไรบ้าง และมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอย่างไร

3.3 การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

การสร้างเครื่องมือในการวิจัยได้จัดลำดับไว้ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการรับรู้และทัศนคติ รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. ศึกษาวิธีสร้างเครื่องมือแบบตรวจรายการ (Checklist)

3. ศึกษาวิธีสร้างเครื่องมือแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแบบของ ลิเคิร์ท (Likert)

4. กำหนดกรอบแนวคิดและสร้างเครื่องมือ

4.1 จัดทำแบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended question) ตามกรอบแนวคิดที่ผู้วิจัยนำไปสำรวจปัญหา

4.2 นำผลการสำรวจปัญหามาศึกษาวิเคราะห์และสร้างแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ เพศ สถานภาพ ชั้นปี และความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนแบบแบ่งกลุ่ม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ลักษณะของแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย มีจำนวน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการรับรู้และด้านทัศนคติ

ตอนที่ 3 การแสดงความคิดเห็นอื่น ๆ เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับการรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่ม จำนวน 3 ข้อ เพื่อให้ได้ข้อมูลเพิ่มเติมจากแบบสอบถามนำมาสนับสนุนในการสรุปและอภิปรายผล ดังนี้

- (1) นักศึกษามีความรู้สึกและประทับใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่ม อย่างไรบ้าง
- (2) การเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มและกิจกรรมที่นักศึกษาได้เข้าร่วมมีส่วนช่วยในการส่งเสริมและเป็นประโยชน์ในการเรียนภาษาอังกฤษ อย่างไรบ้าง
- (3) ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่ม มีอะไรบ้าง และมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอย่างไร

4.3 นำเครื่องมือที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้อง ชัดเจนเหมาะสมทั้งเนื้อหาสาระและการใช้ถ้อยคำสำนวนภาษาแล้วนำมาจัดทำเป็นแบบสอบถาม

4.4 นำแบบสอบถามหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ของแบบสอบถาม

สูตร	$IOC = \frac{\sum R}{N}$	
เมื่อ	IOC	แทนดัชนีความสอดคล้อง
	$\sum R$	แทนผลรวมของคะแนนความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทนจำนวนผู้เชี่ยวชาญ
โดยที่	+1	แน่ใจว่าสอดคล้อง
	0	ไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง
	-1	แน่ใจว่าไม่สอดคล้อง

โดยเลือกข้อคำถามที่มีค่าตั้งแต่ .67 ขึ้นไป จากข้อคำถามทั้งหมดจำนวน 28 ข้อ ใช้ได้จำนวน 28 ข้อ ซึ่งข้อคำถามที่ใช้ได้มีค่า IOC อยู่ในช่วง 1.00 ทั้งหมด

4.5 ทดสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) โดยการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีคุณลักษณะคล้ายกันกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ จำนวน 30 คน แล้วนำแบบสอบถามมาทดสอบเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการหา

ค่าคงที่ภายในเนื้อหา เพื่อให้มีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ อัลฟา (Alpha Coefficient) โดยการใช้สูตร Cronbach คือ

$$\alpha = \left(\frac{k}{k-1} \right) \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right)$$

เมื่อ α แทน ความเที่ยงของแบบสอบถาม
 k แทน จำนวนข้อคำถาม
 $\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
 S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

จากสูตรนำไปหาค่าความเชื่อมั่นด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานวิจัยทางสังคมศาสตร์จะได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) เท่ากับ .955

5. นำเครื่องมือที่ทดลองใช้แล้ว และนำผลการทดสอบแบบสอบถามเพื่อปรึกษาที่ปรึกษาโครงการวิจัย ก่อนนำเครื่องมือไปเก็บรวบรวมข้อมูล

6. จัดพิมพ์เครื่องมือเป็นฉบับจริงและนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

7. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้วไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่อไป

3.4 การกำหนดตัวแปร

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่ เพศ สถานภาพ ชั้นปี และความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้แบบแบ่งกลุ่ม

1.1 เพศ ได้แก่ เพศชายและเพศหญิง

1.2 สถานภาพ ได้แก่ บรพชิตและคฤหัสถ์

1.3 ชั้นปี ได้แก่ นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4

1.4 ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้แบบแบ่งกลุ่ม โดยแบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ 1) ทุกครั้งที่เรียนภาษาอังกฤษ 2) บ่อยครั้ง 3) บางครั้ง 4) นาน ๆ ครั้ง

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่

2.1 ด้านการรับรู้

2.2 ด้านทัศนคติ

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ให้ไว้ จัดระบบข้อมูลตรวจสอบ เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมทางสังคมศาสตร์ และแปลความหมายช่วงคะแนนของแต่ละระดับเกี่ยวกับการรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD โดยใช้เกณฑ์ตามสูตร ดังนี้

ระดับการให้คะแนนเฉลี่ยในแต่ละระดับชั้น ใช้สูตรคำนวณช่วงกว้างของชั้น ดังนี้
(กัลยา วานิชย์บัญชา. 2554, น. 29)

$$\begin{aligned} \text{จากสูตร ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

คะแนนเฉลี่ย	ระดับการรับรู้	แปลผล
4.21 – 5.00	มากที่สุด	นักศึกษามีการรับรู้และทัศนคติต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ระดับมากที่สุด
3.41 – 4.20	มาก	นักศึกษามีการรับรู้และทัศนคติต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ระดับมาก
2.61 – 3.40	ปานกลาง	นักศึกษามีการรับรู้และทัศนคติต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ระดับปานกลาง
1.81 – 2.60	น้อย	นักศึกษามีการรับรู้และทัศนคติต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ระดับน้อย
1.00 – 1.80	น้อยที่สุด	นักศึกษามีการรับรู้และทัศนคติต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ระดับน้อยที่สุด

3.5 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

การเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามในภาคเรียนที่ 1 โดยแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างและรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนทั้งสิ้น 49 ฉบับ คิดเป็น 100% ของจำนวนเป้าหมายและเป็นแบบสอบถามที่มีคำตอบสมบูรณ์ทั้งหมด

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปด้านการวิเคราะห์ข้อมูลทางสังคมศาสตร์ มีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลโดยหาค่าสถิติพื้นฐานคือ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. ศึกษาความคิดเห็นของการรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. ทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD กับปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างด้านเพศ สถานภาพ ชั้นปี โดยการใช้การทดสอบค่า (t-test)

4. ทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD กับปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างด้านเพศ สถานภาพ ชั้นปี โดยการใช้การทดสอบค่า (F-test) หากพบความแตกต่างจะทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ scheffe

5. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยผู้วิจัยนำข้อมูลจากคำถามปลายเปิดและข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักศึกษา โดยการจัดกลุ่มและนำเสนอประกอบข้อมูลเชิงปริมาณในการตอบคำถามการวิจัย

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้สำหรับการวิจัยเรื่องนี้ ได้แก่

1. สถิติการบรรยาย (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. สถิติอนุมานหรืออ้างอิง (Inferential Statistics) ได้แก่ การทดสอบค่าที (t - test)

3. สถิติอนุมานหรืออ้างอิง (Inferential Statistics) ได้แก่ การทดสอบค่าเอฟ (F - test) โดยการทดสอบความแปรปรวนชนิดทางเดียว (One-Way ANOVA)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาการรับรู้ของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย 3) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ สถานภาพ ชั้นปี และความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้แบบแบ่งกลุ่ม

ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือวิจัย คือ แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวนทั้งสิ้น 49 รูป/คน ซึ่งเป็นการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) แล้วนำแบบสอบถามมาดำเนินการวิเคราะห์และประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ เพื่อคำนวณหาค่าสถิติสำหรับตอบวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัยให้ครบถ้วนตามที่ตั้งไว้ โดยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

- 4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายและการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (Mean)

S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในพิจารณาใน T-test

F แทน ค่าสถิติที่ใช้ในพิจารณาใน F-test

SS แทน ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Squares)

MS แทน ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองของคะแนนเฉลี่ย (Mean of Squares)

df แทน ระดับความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)

Sig. แทน ค่า significant หรือค่า P-value

4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เรียนและข้อเสนอแนะอื่น ๆ โดยแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ โดยนำเสนอในรูปแบบของตาราง

2. วิเคราะห์ความคิดเห็นของการรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และนำค่าคะแนนเฉลี่ยไปเทียบกับเกณฑ์

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาระหว่างเพศ สถานภาพ ใช้การทดสอบด้วย t-test ด้านชั้นปี และความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมแบบกลุ่ม โดยใช้การทดสอบค่า (F-test)

4. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยผู้วิจัยนำข้อมูลจากคำถามปลายเปิดและข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักศึกษา โดยการจัดกลุ่มและนำเสนอประกอบข้อมูลเชิงปริมาณในการตอบคำถามการวิจัย

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ สถานภาพ ชั้นปี การเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้แบบแบ่งกลุ่ม และความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้แบบแบ่งกลุ่ม โดยใช้ค่าสถิติค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ดังนี้

ตารางที่ 4.3.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ

1. เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	43	87.8
หญิง	6	12.2
รวม	49	100

จากตารางที่ 4.3.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 49 รูป/คน เป็นเพศชาย จำนวน 43 รูป/คน และคิดเป็นร้อยละ 87.8 รองลงมา คือ เพศหญิง จำนวน 6 รูป/คน และคิดเป็นร้อยละ 12.2

ตารางที่ 4.3.2 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพ

2. สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
บรรพชิต	31	63.3
คฤหัสถ์	18	36.7
รวม	49	100

จากตารางที่ 4.3.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพเป็นบรรพชิต จำนวน 31 รูป/คน และคิดเป็นร้อยละ 63.3 รองลงมา คือคฤหัสถ์ จำนวน 18 รูป/คน และคิดเป็นร้อยละ 36.7

ตารางที่ 4.3.3 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามชั้นปี

3. ชั้นปี	จำนวน	ร้อยละ
ปีที่ 1	13	26.5
ปีที่ 2	12	24.5
ปีที่ 3	15	30.6
ปีที่ 4	9	18.4
รวม	49	100

จากตารางที่ 4.3.3 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 15 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 30.6 รองลงมา คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 12 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 26.5 และกลุ่มรองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 12 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 24.5 และชั้นปีที่ 4 จำนวน 9 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 18.4 เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนร้อยละน้อยสุด

ตารางที่ 4.3.4 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการเข้าร่วมกิจกรรมในการเรียนแบบแบ่งกลุ่ม

4. การเข้าร่วมกิจกรรมในการเรียนแบบแบ่งกลุ่ม	จำนวน	ร้อยละ
เคย	49	100
ไม่เคย	0	0
รวม	49	100

จากตารางที่ 4.3.4 การเข้าร่วมกิจกรรมในการเรียนแบบแบ่งกลุ่มของกลุ่มตัวอย่างพบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเคยเข้าร่วมกิจกรรมในการเรียนแบบแบ่งกลุ่ม จำนวน 49 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 100

ตารางที่ 4.3.5 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมในการเรียนแบบแบ่งกลุ่ม

5. ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมในการเรียนแบบแบ่งกลุ่ม	จำนวน	ร้อยละ
ทุกครั้งที่เรียนภาษาอังกฤษ	15	30.6
บ่อยครั้ง	22	44.9
บางครั้ง	12	24.5
นาน ๆ ครั้ง	0	0
รวม	49	100

จากตารางที่ 4.3.5 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนแบบแบ่งกลุ่มบ่อยครั้ง จำนวน 22 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 44.9 และกลุ่มรองลงมาเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนแบบแบ่งกลุ่มทุกครั้งที่เรียนภาษาอังกฤษจำนวน 15 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 30.6 และเข้าร่วมกิจกรรมในการเรียนแบบแบ่งกลุ่มบางครั้งจำนวน 12 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 24.5 เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนร้อยละน้อยสุด

ตอนที่ 2 การรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

การวิเคราะห์การรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยในภาพรวมและรายด้าน โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ยและเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงผลการวิเคราะห์ในตาราง ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.3.6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการรับรู้และทัศนคติที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

ที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D	แปลผล
1	การรับรู้	4.27	0.45	มากที่สุด
2	ทัศนคติ	4.21	0.46	มากที่สุด
	รวม	4.24	0.46	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.3.6 พบว่า การรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยรวมทั้ง 2 ด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.24$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การรับรู้ ($\bar{X} = 4.27$) และด้านที่มีค่าน้อยที่สุด คือ ทัศนคติ ($\bar{X} = 4.21$)

ตารางที่ 4.3.7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการรับรู้ที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

ข้อที่	การรับรู้ที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD	$\bar{X}$	S.D	แปลผล
1	การเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มทำให้การเรียนวิชาภาษาอังกฤษของข้าพเจ้านั้นเข้าใจง่ายขึ้น	4.20	0.45	มากที่สุด
2	เมื่อข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนแบบแบ่งกลุ่ม ข้าพเจ้าได้รับความรู้ภาษาอังกฤษมากกว่าการเรียนคนเดียว	4.46	0.25	มากที่สุด
3	การเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มทำให้ข้าพเจ้ามีความรู้สึกที่ดีต่อเพื่อนร่วมชั้นเรียนมากขึ้น	3.90	0.51	มาก
4	การเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มทำให้ข้าพเจ้ามีความรู้และความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารมากขึ้น	4.09	0.89	มาก

ข้อที่	การรับรู้ที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD	$\bar{x}$	S.D	แปลผล
5	การเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มทำให้ข้าพเจ้าประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.66	0.51	มากที่สุด
6	การเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มเป็นเทคนิคการจัดการการเรียนรู้ที่ดี	4.13	0.44	มาก
7	การเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มช่วยให้ข้าพเจ้ามีความพยายามที่จะเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมาย	4.07	0.51	มาก
8	การเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มทำให้ข้าพเจ้ากล้าซักถามข้อสงสัยเกี่ยวกับบทเรียนมากยิ่งขึ้น	4.37	0.44	มากที่สุด
9	การเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มทำให้ข้าพเจ้ารับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นมากยิ่งขึ้น	4.46	0.25	มากที่สุด
10	การเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มทำให้ผู้เรียนทุกคนต่างก็พยายามช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของทีม	4.44	0.32	มากที่สุด
	รวม	4.28	0.46	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.3.7 การรับรู้ที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD พบว่า ค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.28$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า รายข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือข้อ 5 การเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น ($\bar{x}=4.66$) รองลงมาคือข้อ 2 และข้อ 9 การเรียนแบบแบ่งกลุ่มทำให้ได้รับความรู้ภาษาอังกฤษมากกว่าการเรียนคนเดียว และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นมากยิ่งขึ้น ($\bar{x}=4.46$) ส่วนรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือข้อ 3 การเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มทำให้มีความรู้สึกที่ดีต่อเพื่อนร่วมชั้นเรียนมากขึ้น ($\bar{x}=3.90$)

ตารางที่ 4.3.8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

ข้อที่	ทัศนคติที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD	$\bar{x}$	S.D	แปลผล
1	ข้าพเจ้าต้องการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่ม	4.21	0.46	มากที่สุด
2	ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจที่อาจารย์ผู้สอนนำวิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มมาใช้ในห้องเรียน	4.40	0.39	มากที่สุด

ข้อที่	ทัศนคติที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD	$\bar{x}$	S.D	แปลผล
3	การเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มทำให้ข้าพเจ้ามีแรงจูงใจในการเรียนภาษามากขึ้น	4.43	0.35	มากที่สุด
4	การเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มทำให้บรรยากาศในการเรียนภาษาอังกฤษนั้นน่าเรียนยิ่งขึ้น	4.44	0.32	มากที่สุด
5	ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกและตื่นเต้นเมื่อต้องเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่ม	4.18	0.50	มาก
6	การเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการทำงานกลุ่มในวิชาภาษาอังกฤษดีขึ้น	4.36	0.45	มากที่สุด
7	การเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าข้าพเจ้าเป็นที่ยอมรับและได้รับการสนับสนุนจากเพื่อน	3.54	0.64	มาก
8	การเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มทำให้ข้าพเจ้าอยากเข้าห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.20	0.46	มาก
9	การเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มทำให้ข้าพเจ้ามีความภาคภูมิใจและมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น	4.18	0.50	มาก
10	ข้าพเจ้ารู้สึกชอบการเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มมากกว่าการเรียนแบบปกติ	4.15	0.48	มาก
	รวม	4.21	0.46	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.3.8 ทัศนคติที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD พบว่าค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.21$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า รายข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือข้อ 4 การเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มทำให้บรรยากาศในการเรียนภาษาอังกฤษนั้นน่าเรียนยิ่งขึ้น ($\bar{x} = 4.44$) รองลงมา คือข้อ 3 การเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มทำให้ข้าพเจ้ามีแรงจูงใจในการเรียนภาษามากขึ้น ($\bar{x} = 4.43$) ส่วนรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 7 การเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นที่ยอมรับและได้รับการสนับสนุนจากเพื่อน ($\bar{x} = 3.54$)

ตารางที่ 4.3.9 แสดงผลการเปรียบเทียบการรับรู้และทัศนคติที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จำแนกตามเพศ

ด้าน	ชาย	N=43	หญิง	N=6	t	Sig.
	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D		
1. การรับรู้	4.66	0.28	3.90	0.18	8.564	0.000
2. ทัศนคติ	4.67	0.38	3.75	0.20	5.740	0.000
โดยรวม	4.67	0.33	3.83	0.19	7.152	0.000

จากตารางที่ 4.3.9 พบว่า การรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยจำแนกตามเพศ มีรายละเอียด ดังนี้

1. เพศชายมีการรับรู้และทัศนคติต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.67$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การรับรู้ต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.66$) และทัศนคติต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.67$)

2. เพศหญิงการรับรู้และทัศนคติต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.83$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การรับรู้ต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.90$) และทัศนคติต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.75$)

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งค่า sig. มีค่าน้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ตั้งไว้ $\alpha = 0.05$ แสดงว่าระหว่างเพศชายกับเพศหญิงมีการรับรู้และทัศนคติต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.3.10 แสดงผลการเปรียบเทียบการรับรู้และทัศนคติที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จำแนกตามสถานภาพ

ด้าน	บรรพชิต	N=31	คฤหัสถ์	N=18	t	Sig.
	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D		
1. การรับรู้	4.79	0.20	4.17	0.25	9.373	.000
2. ทัศนคติ	4.89	0.12	3.99	0.27	12.955	.000
โดยรวม	4.84	0.16	4.08	0.26	11.164	.000

จากตารางที่ 4.3.10 พบว่า การรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยจำแนกตามสถานภาพมีรายละเอียด ดังนี้

1. บรรพชิตมีการรับรู้และทัศนคติต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.84$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การรับรู้ต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.79$) และทัศนคติต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.89$)

2. คฤหัสถ์มีการรับรู้และทัศนคติต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.08$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การรับรู้ต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.17$) และทัศนคติต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.99$)

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งค่า sig. มีค่าน้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ตั้งไว้ $\alpha = 0.05$ แสดงว่าระหว่างบรรพชิตและคฤหัสถ์การรับรู้และทัศนคติต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.3.11 แสดงผลการเปรียบเทียบการรับรู้และทัศนคติที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จำแนกตามชั้นปี

ด้าน	แบ่งกลุ่ม	SS	df	MS	F	Sig.
1. การรับรู้	ระหว่างกลุ่ม	6.111	3	2.037	177.323	.000
	ภายในกลุ่ม	.517	45	.011		
	รวม	6.628	48			
2. ทัศนคติ	ระหว่างกลุ่ม	9.380	3	3.127	88.251	.000
	ภายในกลุ่ม	1.594	45	.035		
	รวม	10.974	48			
รวมเฉลี่ย	ระหว่างกลุ่ม	7.75	3	2.59	177.323	.000
	ภายในกลุ่ม	1.06	45	.03		
	รวม	8.81	48			

จากตารางที่ 4.3.11 พบว่าการเปรียบเทียบการรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำแนกตามชั้นปีด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ One Way ANOVA ที่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งค่า Sig. น้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ $\alpha = 0.05$ ในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.3.12 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่การรับรู้และทัศนคติที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จำแนกตามชั้นปี ด้านการรับรู้

ด้านการรับรู้	ชั้นปีที่ 1 ($\bar{X}=4.98$)	ชั้นปีที่ 2 ($\bar{X}=4.73$)	ชั้นปีที่ 3 ($\bar{X}=4.43$)	ชั้นปีที่ 4 ($\bar{X}=3.96$)
ชั้นปีที่ 1 ($\bar{X}=4.98$)		.25128*	.55128*	1.01795*
ชั้นปีที่ 2 ($\bar{X}=4.73$)	-.25128*		.30000*	.76667*
ชั้นปีที่ 3 ($\bar{X}=4.43$)	-.55128*	-.30000*		.46667*
ชั้นปีที่ 4 ($\bar{X}=3.96$)	-1.01795*	-.76667*	-.46667*	

จากตารางที่ 4.3.12 การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ การรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำแนกตามชั้นปี ด้านการรับรู้ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 6 คู่ ได้แก่ ชั้นปีที่ 1 กับ ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 1 กับชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 1 กับชั้นปีที่ 4 ชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 3 กับชั้นปีที่ 4 นอกนั้นไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.3.13 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่การรับรู้และทัศนคติที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จำแนกตามชั้นปี ด้านทัศนคติ

ด้านทัศนคติ	ชั้นปีที่ 1 ($\bar{X}=4.98$)	ชั้นปีที่ 2 ($\bar{X}=4.90$)	ชั้นปีที่ 3 ($\bar{X}=4.38$)	ชั้นปีที่ 4 ($\bar{X}=3.80$)
ชั้นปีที่ 1 ($\bar{X}=4.98$)		.08462	.59795*	1.18462*
ชั้นปีที่ 2 ($\bar{X}=4.90$)			.51333*	1.10000*
ชั้นปีที่ 3 ($\bar{X}=4.38$)	-.59795*	-.51333*		.58667*
ชั้นปีที่ 4 ($\bar{X}=3.80$)	-1.18462*	-1.10000*	-.58667*	

จากตารางที่ 4.3.13 การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ การรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำแนกตามชั้นปี ด้านทัศนคติ พบว่าความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 5 คู่ ได้แก่ ชั้นปีที่ 1 กับ ชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 1 กับชั้นปีที่ 4 ชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 3 กับชั้นปีที่ 4 นอกนั้นไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.3.14 แสดงผลการเปรียบเทียบการรับรู้และทัศนคติที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จำแนกตามความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้แบบแบ่งกลุ่ม

ด้าน	แบ่งกลุ่ม	SS	df	MS	F	Sig.
1. การรับรู้	ระหว่างกลุ่ม	5.582	2	2.791	122.703	.000
	ภายในกลุ่ม	1.046	46	.023		
	รวม	6.628	48			
2. ทัศนคติ	ระหว่างกลุ่ม	9.225	2	4.613	121.333	.000
	ภายในกลุ่ม	1.749	46	.038		
	รวม	10.974	48			
รวมเฉลี่ย	ระหว่างกลุ่ม	7.41	2	3.71	122.703	.000
	ภายในกลุ่ม	1.40	46	0.31		
	รวม	8.81	48			

จากตารางที่ 4.3.14 พบว่า ผลการเปรียบเทียบการรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำแนกตามความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้แบบแบ่งกลุ่ม ด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ One Way ANOVA ที่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งค่า Sig. น้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ $\alpha = 0.05$ ในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.3.15 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ การรับรู้และทัศนคติที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จำแนกตามความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้แบบแบ่งกลุ่ม ด้านการรับรู้

ด้านการรับรู้	ทุกครั้งที่เรียน ภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.97$)	บ่อยครั้ง ($\bar{X} = 4.56$)	บางครั้ง ($\bar{X} = 4.05$)
ทุกครั้งที่เรียนภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.97$)		.40515*	.91500*
บ่อยครั้ง ($\bar{X} = 4.56$)	-.40515*		.50985*
บางครั้ง ($\bar{X} = 4.05$)	-.91500*	-.50985*	

จากตารางที่ 4.3.15 การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ การรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมในการเรียนรู้แบบแบ่งกลุ่ม ด้านการรับรู้ พบว่ามีความแตกต่าง

กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่ ได้แก่ ทุกครั้งที่เรียนภาษาอังกฤษกับบ่อยครั้ง ทุกครั้งที่เรียนภาษาอังกฤษกับบางครั้ง และบ่อยครั้งกับบางครั้ง

ตารางที่ 4.316 แสดงแสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ การรับรู้และทัศนคติ ที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จำแนกตามความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมในการเรียน แบบแบ่งกลุ่ม ด้านทัศนคติ

ด้านทัศนคติ	ทุกครั้งที่เรียน ภาษาอังกฤษ ($\bar{X}=4.97$)	บ่อยครั้ง ($\bar{X}=4.68$)	บางครั้ง ($\bar{X}=3.83$)
ทุกครั้งที่เรียนภาษาอังกฤษ ($\bar{X}=4.97$)		.29152*	1.14000*
บ่อยครั้ง ($\bar{X}=4.68$)	-.29152*		.84848*
บางครั้ง ($\bar{X}=3.83$)	-1.14000*	-.84848*	

จากตารางที่ 4.3.16 การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ การรับรู้และทัศนคติของ นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราช วิทยาลัย ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนแบบแบ่งกลุ่ม ด้านทัศนคติ พบว่ามีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่ ได้แก่ ทุกครั้งที่เรียนภาษาอังกฤษกับบ่อยครั้ง ทุกครั้งที่เรียนภาษาอังกฤษกับบางครั้ง และบ่อยครั้งกับบางครั้ง

การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ แบบแบ่งกลุ่ม

1. นักศึกษามีความรู้สึกและประทับใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่ม อย่างไรก็ตาม

นักศึกษามีความรู้สึกว่าการเรียนแบบแบ่งกลุ่มนั้นทำให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันและงาน ประสบความสำเร็จได้มากกว่าการทำงานเพียงผู้เดียว และทำให้รู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของชั้นเรียน เพราะกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นภายในกลุ่ม บรรยากาศในการเรียนไม่เคร่งเครียด รู้สึกสนุกเวลา เรียนเพราะได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ทำให้ตนเองรู้สึกมีความมั่นใจและช่วยพัฒนาทักษะในการ สื่อสารมากขึ้น

2. การเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มและกิจกรรมที่นักศึกษาได้เข้าร่วมมีส่วนช่วยในการ ส่งเสริมและเป็นประโยชน์ในการเรียนภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตาม

นักศึกษามีความเห็นว่าการเรียนแบบแบ่งกลุ่มทำให้ตนเองเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น เพราะ ตนเองต้องสามารถอธิบายให้เพื่อนฟังได้ ซึ่งหมายถึงยิ่งสอนยิ่งเข้าใจในบทเรียนที่ตนเองสอนได้ดียิ่งขึ้น เกิดการช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างกลุ่ม ฝึกทักษะสังคมและเรียนรู้การทำงานเป็นกลุ่ม ผู้เรียนรู้สึก ว่าตนเองมีบทบาทมากขึ้นในการเรียน และบางครั้งในการตอบคำถามในห้องเรียน เมื่อผู้เรียนต้อง

ตอบคำถามเวลาที่ตนเองตอบผิดก็มักจะโดนเพื่อนหัวเราะเยาะ แต่เมื่อเรียนเป็นกลุ่มย่อยก็จะทำให้สมาชิกในกลุ่มต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพราะถ้าตอบคำถามผิดก็ถือว่าตอบผิดทั้งกลุ่ม ดังนั้นเพื่อนในกลุ่มจึงช่วยเหลือกัน จึงทำให้ผู้เรียนมีความผูกพันกันมากขึ้น

3. ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่ม มีอะไรบ้าง และมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอย่างไร

เนื่องจากการแบ่งกลุ่มผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อย สมาชิกในกลุ่มบางคนชอบพูดคุยมากกว่า การที่จะสนใจในการทำกิจกรรมภายในกลุ่ม ผู้เรียนบางคนรู้สึกเครียดเนื่องจากกลัวว่าตนเองจะเป็นจุดอ่อนของกลุ่ม และทำให้คะแนนของกลุ่มลดต่ำลง ผู้เรียนที่เรียนอ่อนนั้นรู้สึกว่าคุณเรียนที่เรียนเก่งนั้นอธิบายบทเรียนอย่างรวดเร็วและมากไปกว่านั้นตัวเองเป็นคนที่เข้าใจช้า ดังนั้นจึงไม่กล้าที่จะขอร้องให้เพื่อนช่วยอธิบายอีกครั้ง ส่งผลให้ขาดความมั่นใจในการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็นในการทำงานกลุ่ม

บทที่ 5

สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัย “เรื่องการเรียนรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย 2) เพื่อศึกษาทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย 3) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ ที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ สถานภาพ ชั้นปีและความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้แบบแบ่งกลุ่ม ในการศึกษาครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวนทั้งสิ้น 49 รูป/คน ซึ่งเป็นการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ส่วนการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาระหว่าง เพศ สถานภาพ ใช้การทดสอบด้วย t-test ด้านชั้นปีและความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมแบบแบ่งกลุ่ม โดยใช้การทดสอบค่า (F-test)

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องการเรียนรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย สามารถสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

5.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการวิจัยพบว่าปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายจำนวน 43 รูป /คน คิดเป็นร้อยละ 87.8 รองลงมา คือ เพศหญิง จำนวน 6 รูป/คน และคิดเป็นร้อยละ 12.2 มีสถานภาพเป็นบรรพชิตจำนวน 31 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 63.3 รองลงมา คือคฤหัสถ์

จำนวน 18 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 36.7 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 15 รูป/คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 30.6 รองลงมา นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 13 รูป/คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 26.5 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 12 รูป/คน คิดเป็นสัดส่วน 24.5 และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 9 รูป/คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 18.4 กลุ่มตัวอย่างเคยเข้าร่วมกิจกรรมในการเรียนแบบแบ่งกลุ่ม จำนวน 49 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 100 และเข้าร่วมกิจกรรมในการเรียนแบบแบ่งกลุ่มบ่อยครั้ง จำนวน 22 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 44.9 และกลุ่มรองลงมาเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนแบบแบ่งกลุ่ม ทุกครั้งที่เรียนภาษาอังกฤษจำนวน 15 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 30.6 และเข้าร่วมกิจกรรมในการเรียน แบบแบ่งกลุ่มบางครั้งจำนวน 12 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 24.5 เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนร้อยละน้อยสุด

5.1.2 การรับรู้ของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

จากการวิจัยพบว่านักศึกษาปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย มีการรับรู้ต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD อยู่ใน ระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.28$) สำหรับการรับรู้เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า รายข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือการเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน ภาษาอังกฤษมากขึ้น ($\bar{X}=4.66$) รองลงมา คือ การเรียนแบบแบ่งกลุ่มทำให้ได้รับความรู้ภาษาอังกฤษ มากกว่าการเรียนคนเดียว และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นมากยิ่งขึ้น ($\bar{X}=4.46$) ส่วนรายข้อที่มี ค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มทำให้มีความรู้สึกที่ดีต่อเพื่อนร่วมชั้นเรียนมาก ขึ้น ($\bar{X}=3.90$)

5.1.3 ทศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

จากการวิจัยพบว่านักศึกษาปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย มีทัศนคติต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD อยู่ใน ระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.21$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ารายข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การเรียน ภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มทำให้บรรยากาศในการเรียนภาษาอังกฤษนั้นน่าเรียนยิ่งขึ้น ($\bar{X}=4.44$) รองลงมา คือ การเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มทำให้มีแรงจูงใจในการเรียนภาษามากขึ้น ($\bar{X}=4.43$) และรู้สึกพอใจที่อาจารย์ผู้สอนนำวิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มมาใช้ในห้องเรียน ($\bar{X}=4.40$) ส่วนรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มทำให้รู้สึกว่าเป็น ที่ยอมรับและได้รับการสนับสนุนจากเพื่อน ($\bar{X}=3.54$)

5.1.3 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

1) ผลการวิเคราะห์สมมติฐานที่ 1

การเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยจำแนกตามเพศ จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้งเพศชายและเพศหญิงนั้นมีการรับรู้และทัศนคติต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD แตกต่างกัน

2) ผลการวิเคราะห์สมมติฐานที่ 2

การเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยจำแนกตามสถานภาพ จากการทดสอบสมมติฐานพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้งบรรพชิตและคฤหัสถ์มีการรับรู้และทัศนคติต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD แตกต่างกัน

3) ผลการวิเคราะห์สมมติฐานที่ 3

การเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยจำแนกตามชั้นปี จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่าชั้นปีที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้และทัศนคติต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD แตกต่างกัน

4) ผลการวิเคราะห์สมมติฐานที่ 4

การเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยจำแนกตามความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนแบบแบ่งกลุ่ม จากการทดสอบสมมติฐานพบว่าความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนแบบแบ่งกลุ่มที่ต่างกันส่งผลต่อการรับรู้และทัศนคติต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD แตกต่างกัน

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย เรื่อง การรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย สามารถนำมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

5.2.1 ระดับการรับรู้ของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ในภาพรวมนักศึกษามีระดับการรับรู้ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะนักศึกษาส่วนใหญ่เล็งเห็นถึงความสำคัญของการจัดการเรียนแบบร่วมมือ เพราะการเรียนรู้อย่างร่วมมือกันสนับสนุนให้สมาชิกในกลุ่มร่วมกันคิดและช่วยกันแก้ปัญหา จึงส่งผลให้บรรยากาศในการเรียนนั้นสนุกและผู้เรียนมีศักยภาพทางการเรียนที่ดีขึ้น ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิเชษฐ์ เลิศวรรตกุล (2563) ที่พบว่าผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักศึกษาโดย

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD นั้นมีผลการเรียนที่สูงกว่าก่อนเรียน และ นักศึกษามีความพึงพอใจต่อวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD อยู่ในระดับค่อนข้างสูง นอกจากนี้กาญจนา ลิ่งประสงค์ (2563) ได้ศึกษาพบว่านักเรียนที่เรียนรู้แบบร่วมมือแบบที่เน้น ผลสัมฤทธิ์ (STAD) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ เรียนรู้แบบ Grammar translation

5.2.2 ระดับทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ในภาพรวมนักศึกษามีทัศนคติอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ เนื่องจากนักศึกษายอมรับว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD นั้นส่งผลให้ตนเองนั้นมี แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษและเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนมากยิ่งขึ้น ผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของนวลรดา ก้อนคำและดร.สมพงษ์ พันธุ์รัตน์ (2562) ที่ศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD มีคะแนนเฉลี่ยการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้และนักเรียนรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ สาวิกา สวนยศ และนิธิตา อติภัทรนันท์ (2561) ได้ศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนภาษาด้วยการเรียนรู้ แบบร่วมมือนั้นมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นและมีความฉลาดทางอารมณ์เพิ่มขึ้น และ Aisyah (2020) ได้ศึกษาพบว่านักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่าน เพื่อความเข้าใจ เนื่องจากสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความคิดกับกลุ่มเพื่อน และการเรียนรู้แบบ ร่วมมือช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะในการสื่อสาร รวมทั้งสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างกลุ่ม เพื่อน

5.2.3 นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีลักษณะส่วนบุคคล เพศ สถานภาพ ชั้นปี และความถี่ ในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้แบบแบ่งกลุ่มแตกต่างกัน มีการรับรู้และทัศนคติต่อการเรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิค STAD แตกต่างกัน อภิปรายผลได้ดังนี้

5.2.3.1 เพศ นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยที่มีเพศ แตกต่างกัน มีการรับรู้และทัศนคติต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากการทำงานของสมอง ระหว่างเพศหญิงและเพศชายนั้นแตกต่างกัน ดังนั้นเพศชายและเพศหญิงจึงมีวิธีในการเรียนรู้ภาษา ที่แตกต่างกันส่งผลให้มีการรับรู้และทัศนคติที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนนั้นแตกต่างกัน สอดคล้อง กับงานวิจัยของ Huawri (2021) ที่ศึกษาพบว่าเพศหญิงมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนรู้ภาษามากกว่า เพศชาย นอกจากนี้ Reda (2015) ได้ศึกษาพบว่าเพศหญิงมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือ สูงกว่าเพศชาย

5.2.3.2 สถานภาพ นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีการรับรู้และทัศนคติต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD แตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากก่อนที่จะเข้ามาศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาบรรพชิตมีภูมิหลังและความรู้ที่น้อย โดยอาจจะได้รับวิธีการสอนด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ค่อนข้างน้อยและมีข้อจำกัด เพราะการประพุดิตนนั้นแตกต่างจากคฤหัสถ์ สอดคล้องกับงานวิจัยของปทุมมาศ ว่องอรุณชัย (2561) ที่ศึกษาพบว่า ผู้เรียนที่เป็นบรรพชิตต้องรับรู้บทบาทหน้าที่ของตนเองและปรับตัวให้เข้ากับบรรยากาศของการเรียนการสอน ก็จะประสบความสำเร็จในการเรียน

5.3.3.3 ชั้นปี นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยที่มีชั้นปีแตกต่างกัน มีการรับรู้และทัศนคติต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะนักศึกษาชั้นปีที่ 1 อาจมีประสบการณ์ในการเรียนรู้แบบแบ่งกลุ่มน้อย เนื่องจากในชั้นปีแรก ๆ ของการเรียนการสอนเน้นให้นักศึกษาปรับตัวเข้ากับสภาพการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย วิชาที่เรียนส่วนใหญ่ยังเป็นวิชาพื้นฐานทั่วไป และการเรียนวิชาที่เป็นวิชาเอกของสาขาภาษาอังกฤษนั้นยังมีน้อย ซึ่งต่างจากรุ่นพี่ที่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนแบบแบ่งกลุ่มบ่อยครั้ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ผ่องใส เพ็ชรรักษ์, ออาหาร จิตสุนทรชัยกุล, และสิริรัตน์ แจ่มรักษ์สกุล (2555) กล่าวว่า การเรียนในระดับชั้นปีแรก ๆ เทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนเน้นการบรรยาย และให้นักศึกษาจดบันทึกคำบรรยายในการเรียน แต่แต่ละครั้งที่เข้าเรียนเพื่อใช้สำหรับการทบทวนสอบ

5.3.3.4 ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนแบบแบ่งกลุ่มที่แตกต่างกันส่งผลต่อการรับรู้และทัศนคติที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ส่วนใหญ่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาหลัก และอาจารย์ผู้สอนเห็นความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่เน้นกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับแนวคิดของศุภิกา นิรัตศัย (2561) กล่าวว่า การมีทัศนคติที่ดีจะส่งเสริมให้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งนำไปสู่การแสดงผลการเรียนรู้ที่ดีทางการเรียนของผู้เรียน นอกจากนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Glomo-Narzoles (2015) ที่ศึกษาพบว่า นักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีกว่านักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีปกติ และมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือมากกว่านักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีปกติ

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) สถาบันอุดมศึกษาควรส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทางภาษาอังกฤษที่เหมาะสม ด้วยรูปแบบและกลวิธีการสอนที่มีความหลากหลาย เพื่อให้ได้การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และเกิดการเรียนรู้จริง ๆ เช่น การใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ การใช้เกม และการใช้

ชุดการสอน เพื่อช่วยในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

1) อาจารย์ผู้สอน ควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยยืดหยุ่น ตามสถานการณ์ความพร้อมของผู้เรียนได้ตามความเหมาะสม เช่น มีการปรับ-ลด หรือขยายเวลาเพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้และลงมือปฏิบัติอย่างเต็มที่

2) อาจารย์ผู้สอนควรให้ความสำคัญกับการแบ่งกลุ่ม โดยจัดแบ่งกลุ่มคละตามความสามารถของผู้เรียน คือ เก่ง ปานกลาง และอ่อน เพื่อให้ได้กลุ่มที่มีคุณภาพตามศักยภาพของผู้เรียน

5.3.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยต่อไป

1) ควรนำรูปแบบการจัดกิจกรรม การเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้ เทคนิค STAD ไปใช้กับเทคนิคอื่น ๆ เช่น เทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (Team Games Tournament: TGT) และเทคนิคกลุ่มสืบค้น (Group Investigation: GI) และเทคนิคการต่อเรื่องราว (Jigsaw)

2) ควรนำวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD ไปเปรียบเทียบกับ การ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบอื่น ๆ

3) ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD กับตัวแปรอื่น ๆ เช่นการทำงานอย่างมีระบบ ระเบียบ มีความรอบคอบมี วิจารณ์ญาณ มีความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2554). *การวิเคราะห์สถิติ:สถิติสำหรับการบริหารและวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 13 กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2554). *การวิเคราะห์สถิติ:สถิติสำหรับการบริหารและวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 13 กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ชนิสฐา กรกำแหง. (2551). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และคุณธรรมจริยธรรม วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโยธินบำรุงที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT กับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้*. ปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต (การสอนวิทยาศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จิราภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์. (2556). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จระนันท์ กุญชรโมรินทร์. (2558). *การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ที่ทักษะการออกเสียงและเขียน คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบเกมของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- จรีภรณ์ มะเลโลหิต. (2559). *ผลของการเรียนแบบร่วมมือที่ใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ที่มีต่อการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยทักษิณ*. *วารสารปาริชาติ*, 28(2), 163-184.
- จันทน์ รุ่งเรืองผล และ เมธสิทธิ์ พูลดี (2561). *การรับรู้การเป็น Thailand 4.0 ของคณะอาจารย์บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์*. มหาวิทยาลัยราชมงคลรัตนโกสินทร์
- ชัชรียา บุญนาค. (2561). *ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย และข้อเสนอแนะด้าน ยุทธศาสตร์การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ปี 2564 – 2568 ใน การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 2 “GRADUATE SCHOOL CONFERENCE 2018”* (หน้า 235-241)

- ชิดชนก ทองไทย. (2556). *การรับรู้และทัศนคติที่มีผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมากบัณฑิต.บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- ทศนา แคมมณี. (2554). *ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่14.กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- ธิดารัตน์ งามนิกร. (2555). *ทัศนคติและความพึงพอใจของชาวพม่าที่เรียนภาษาไทยในโรงเรียนสอนภาษาของมูลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่า (สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- ฉัญทิพย์ บุญเยี่ยม และ ทิวาพร ทาวะรัมย์ (2556). *ทัศนคติต่อความสำคัญของภาษาในอาเซียน. คณะศิลปศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ*
- นิตยา สุวรรณศรี. (2554). *หลักสูตรสู่การจัดการเรียนรู้. อุดรดิตถ์: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุดรดิตถ์.*
- นิตารัตน์ จิรรุ่งแสงสถิต. (2556). *ทัศนคติและส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจจองที่พักบนอินเทอร์เน็ตของนักท่องเที่ยวชาวไทยในกรุงเทพมหานคร. บัณฑิตวิทยาลัย สาขาธุรกิจการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.*
- ปรัชญา บินหมัดหนี่, โสรัตน์ อับดุลสตา, และซัรฟุดดีน หะ. (2561). *ศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้.วารสาร AL-NUR, 13(25), 25-37*
- ปิยะภรณ์ สาริบุรณ์. (2553). *การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้กลุ่มสำหรับการเรียนรู้คณิตศาสตร์เรื่อง การหารชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD กับการจัดการเรียนรู้โดยวิธีปกติ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต.บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.*
- ผ่องใส เพ็ชรรักษ์, อาทร จิตสุนทรชัยกุล, และสิรัตน์ แจ็งรักษ์สกุล (2555). *การศึกษาถึงการศึกษาพฤติกรรมการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต*
- พระมหาราชัน จิตตปาโล (มูลลา). (2561). *แนวทางการพัฒนาภาษาอังกฤษของพระสงฆ์ไทยเพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนา. วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์. 14(3):111-123*
- วรรณมา โด่งพิมาย. (2555). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ต่อวิชาสุขศึกษา เรื่องการสร้างเสริมสุขภาพด้วยการจัดการเรียนรู้ แบบ*

- กลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD และแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิภาสทธิ์, หิรัญรัตน์.(2557). *การศึกษาเปรียบเทียบการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคสแตด
ระหว่างห้องเรียนเสมือนแบบปกติกับห้องเรียนเสมือนที่มีการช่วยเสริมศักยภาพทางการ
เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.* นครราชสีมา : คลัง
ปัญญา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- วิจารณ์ พานิช. (2557). *การเรียนรู้เกิดขึ้นอย่างไร.* พิมพ์ครั้งที่ 2.กรุงเทพฯ: มูลนิธิสยามกัมมาจล
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2552). *นวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย.* คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม. มหาสารคาม : ประสานการพิมพ์.
- วิภาณี แม้นอินทร์, ทศนคติกับพฤติกรรมการสื่อสาร.
[http://www.elfms.sru.ac.th/wipanee_ma/file.php/1/
Document_Community_Relations_1-60/Chapter_3_Attitude.pdf](http://www.elfms.sru.ac.th/wipanee_ma/file.php/1/Document_Community_Relations_1-60/Chapter_3_Attitude.pdf) (สืบค้นเมื่อวันที่
20 กันยายน 2563)
- วัชรินทร์ สุทธิกรกมล. (2559). ผลของการจัดกิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค STAD เพื่อการ
พัฒนาการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจการท่องเที่ยวและการโรงแรม.
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต: กรุงเทพฯ.
- วัลยา บุญอากาศ. (2556). *ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนและทักษะการคิดวิเคราะห์วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.
วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. จันทบุรี. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
รำไพพรรณี.*
- ศุภิกา นิรัตศัย. (2561). ทศนคติและแรงจูงใจ และพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 9(2): 138-170*
- ศารทูล อารีวรวิทย์กุล. (2554). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และการคิดอย่างมี
วิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการและ
การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมพร โกมารทัต. (2562). กลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21. *วารสาร
สุทธิปริทัศน์. 33(105), 187-197*
- สุภาพร ศรีศิลป์, วีรวรรณ จงจิตร และ ศิริจิรกาล สายสวาท เกตุชาติ. (2557). รูปแบบการ
จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษกลุ่มสาระการเรียนรู้

- ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 .วารสารนาคบุญปริทรรศน์, 6(1),75-85
- ไสว พักขาว. (2544). *การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพฯ : เอมพันธ์.
 อรกานต์ สุคนธรวิโรจน์. (2561). *ทัศนคติของกลุ่มคนเจนวายต่อความตั้งใจใช้บริการห้องพักโฮสเทลในเขตกรุงเทพมหานคร*.ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). *หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง)*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: โอ เดียนสโตร์.
- อิสริยา เลหาดีรานนท์, 2550. *ทัศนคติของนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อราชบัณฑิตยสถาน*. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อุบลวรรณ ภาวานันท์และคณะผู้เขียน.(2554). *จิตวิทยาทั่วไป*. (พิมพ์ครั้งที่7).สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Aisyah, Siti (2020) Students' Attitude Toward Cooperative Learning in Reading Comprehension at English Department Jambi University. S1 thesis, Universitas Jambi.
- Glomo-Narzoles, D. T. (2015). Student Team Achievement Division (STAD): Its Effect on The Academic Performance of EFL Learners. *American Research Journal of English and Literature*,1(4), 1-7
- Kesgin, N., & Arslan M. (2015). Attitudes of Students Towards the English Language in High Schools. *Anthropologist*, 20(1,2), 297-305.
- Longman's dictionary of contemporary English*.(2003). New York: Longman
- Montano, D. E., & Kasprzyk, D. (2008). *Theory of reasoned action, theory of planned behavior, and the integrated behavioral model*. In K. Glanz, B. Rimer & K. Viswanath (Eds.), *Health behavior and health education: Theory, research, and practice*. San Francisco, CA: Jossey-Bass, 67-96.
- Farzaneh, N. & Nejadansari, D. (2014) Students' Attitude towards Using Cooperative Learning for Teaching Reading Comprehension. *Theory and Practice in Language Studies*, 4(2), 287-292.
- Reda, T. A. (2015). Attitude of Students towards Cooperative Learning Methods (the Case of Wolaita Sodo University Psychology Department Second Year Students). *International Journal of Sciences: Basic and Applied Research (IJSBAR)*, 24 (2), 33-44

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ผู้วิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงและโปรดตอบแบบสอบถามทุกข้อ ผู้วิจัยจะเก็บคำตอบของท่านเป็นความลับและนำเสนอผลการวิจัยเป็นลักษณะภาพรวม โดยจะไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น แต่ในทางตรงกันข้ามข้อมูลที่ท่านตอบจะเป็นประโยชน์ต่อการนำข้อมูลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ต่อการนำข้อมูลจากการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นต่อไป ผู้วิจัยขอขอบคุณนักศึกษาที่กรุณาให้ข้อมูลมา ณ โอกาสนี้

แบบสอบถามชุดนี้ มีจำนวน 6 หน้า ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 28 ข้อ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ตอนที่ 3 การแสดงความคิดเห็นอื่น ๆ เกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่านมา ณ โอกาสนี้

นางสาวอรรชนิดา หวานคง

อาจารย์ประจำ คณะมนุษยศาสตร์

สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง การรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ ชาย หญิง
2. สถานภาพ บรรพชิต คฤหัสถ์
3. ชั้นปี ปีที่ 1 ปีที่ 2
 ปีที่ 3 ปีที่ 4
4. นักศึกษาเคยร่วมกิจกรรมการเรียนรู้แบบแบ่งกลุ่มในชั้นเรียนหรือไม่
 เคย ไม่เคย
5. ในห้องเรียนภาษาอังกฤษ ผู้สอนให้นักศึกษาร่วมกิจกรรมการเรียนรู้แบบแบ่งกลุ่มในชั้นเรียนบ่อยแค่ไหน
 ทุกครั้งที่เรียนภาษาอังกฤษ บ่อยครั้ง
 บางครั้ง นานๆ ครั้ง

ตอนที่ 2 การรับรู้และทัศนคติของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องข้อความการรับรู้และทัศนคติของนักศึกษา สาขา
ภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยตาม
ความคิดเห็นของท่าน โดยมีเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามที่เลือก	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
คะแนน 4 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามที่เลือก	เห็นด้วย
คะแนน 3 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามที่เลือก	ไม่แน่ใจ
คะแนน 2 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามที่เลือก	ไม่เห็นด้วย
คะแนน 1 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามที่เลือก	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การรับรู้และทัศนคติ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
	5	4	3	2	1
1. การเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มทำให้การเรียนวิชาภาษาอังกฤษของข้าพเจ้านั้นเข้าใจง่ายยิ่งขึ้น					
2. เมื่อข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนแบบแบ่งกลุ่ม ข้าพเจ้าได้รับความรู้ภาษาอังกฤษมากกว่าการเรียนคนเดียว					
3. การเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มทำให้ข้าพเจ้ามีความรู้สึกที่ดีต่อเพื่อนร่วมชั้นเรียนมากขึ้น					
4. การเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มทำให้ข้าพเจ้ามีความรู้และความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารมากขึ้น					
5. การเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มทำให้ข้าพเจ้าประสบความสำเร็จในการเรียนมากขึ้น					

การรับรู้และทัศนคติ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
	5	4	3	2	1
6. การเรียนภาษาอังกฤษ แบบแบ่งกลุ่มเป็นเทคนิค การจัดการการเรียนรู้ที่ดี					
7. การเรียนภาษาอังกฤษ แบบแบ่งกลุ่มช่วยให้ ข้าพเจ้ามีความพยายามที่ จะเรียนให้บรรลุเป้าหมาย					
8. การเรียนภาษาอังกฤษ แบบแบ่งกลุ่มทำให้ ข้าพเจ้ากล้าซักถามข้อ สงสัยเกี่ยวกับบทเรียนมาก ยิ่งขึ้น					
9. การเรียนภาษาอังกฤษ แบบแบ่งกลุ่มทำให้ ข้าพเจ้ารับฟังความคิดเห็น ของผู้อื่นมากยิ่งขึ้น					
10. การเรียนภาษาอังกฤษ แบบแบ่งกลุ่มทำให้ผู้เรียน ทุกคนต่างก็พยายาม ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของ ทีม					
ทัศนคติ					
11. ข้าพเจ้าต้องการเข้า ร่วมกิจกรรมการเรียนรู้					

การรับรู้และทัศนคติ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
	5	4	3	2	1
ภาษาอังกฤษแบบ แบ่งกลุ่ม					
12. ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจที่ อาจารย์ผู้สอนนำวิธีการ สอนภาษาอังกฤษแบบ แบ่งกลุ่มมาใช้ในห้องเรียน					
13. การเรียนภาษาอังกฤษ แบบแบ่งกลุ่มทำให้ ข้าพเจ้ามีแรงจูงใจใน การเรียนภาษามากขึ้น					
14. การเรียนภาษาอังกฤษ แบบแบ่งกลุ่มทำให้ ทำให้บรรยากาศใน การเรียนภาษาอังกฤษนั้น น่าเรียนยิ่งขึ้น					
15. ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกและ ตื่นเต้นเมื่อต้องเรียน ภาษาอังกฤษแบบแบ่ง กลุ่ม					
16. การเรียนภาษา อังกฤษแบบแบ่งกลุ่มทำให้ ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการทำงาน กลุ่มในวิชาภาษาอังกฤษดี ขึ้น					
17. การเรียนภาษาอังกฤษ					

การรับรู้และทัศนคติ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
	5	4	3	2	1
แบบแบ่งกลุ่มทำให้ ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณเจ้า เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม					
18. การเรียนภาษา อังกฤษแบบแบ่งกลุ่มทำให้ ข้าพเจ้าอยากเข้าห้องเรียน วิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น					
19. การเรียนภาษาอังกฤษ แบบแบ่งกลุ่มทำให้ ข้าพเจ้ามีความภาคภูมิใจ และมีความเชื่อมั่นใน ตนเองมากขึ้น					
20. ข้าพเจ้ารู้สึกชอบการ เรียนภาษาอังกฤษแบบ แบ่งกลุ่มมากกว่าการ เรียนแบบปกติ					

ตอนที่ 3 โปรดแสดงความคิดเห็น ดังต่อไปนี้

(1) นักศึกษามีความรู้สึกและประทับใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่ม อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

(2) การเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่ม และกิจกรรมที่นักศึกษาได้เข้าร่วม มีส่วนช่วยในการส่งเสริมและเป็นประโยชน์ในการเรียนภาษาอังกฤษ อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

(3) ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่ม มีอะไรบ้าง และมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอย่างไร

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. พระกิตติสารสุธี (เชิดชัย แก้วอาษา)

การศึกษา	ศน.บ. (การสอนภาษาอังกฤษ) M.A. (Linguistics)
ตำแหน่งปัจจุบัน	รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย อาจารย์ สังกัด คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

2. พระมหาวิโรจน์ ญาณวิโร (ปิงสูงเนิน)

การศึกษา	ศน.บ. (การศึกษา) M.A. (Linguistics) Ph.D. (Linguistics)
ตำแหน่งปัจจุบัน	หัวหน้าภาควิชาภาษาตะวันตก สังกัด คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย อาจารย์ สังกัด คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

3. ดร.สมร เกษสม

การศึกษา	พธ.บ. (สังคมสงเคราะห์ศาสตร์) M.A. (Linguistics) Ph.D. (Linguistics)
ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ประวัตินักวิจัย

ชื่อ นางสาวอรรชนิดา หวานคง
ตำแหน่ง อาจารย์ สังกัด คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2551 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต เกียรตินิยมอันดับ 2
วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิชาโท บริหารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์และ
วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
พ.ศ. 2554 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
ภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ สถาบันภาษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ผลงานทางวิชาการ

บทความวิจัย/บทความวิชาการ

อรรชนิดา หวานคง. (2560). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการ
สื่อสารของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา. การประชุมวิชาการระดับชาติ SMARTS ครั้งที่ 7,
หน้า 36-47
อรรชนิดา หวานคง. (2562). การพัฒนาการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบ
ร่วมมือเทคนิค STAD. การประชุมวิชาการระดับชาติ ด้านมนุษยศาสตร์และบูรณาการภาษา,
หน้า 179-191
อรรชนิดา หวานคง. (2563). แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อพัฒนาสามัคคีและสื่อสาร
ระหว่าง วัฒนธรรม, การประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 2 "ปรัชญาสุวรรณภูมิ : กระบวน
ทัศน์พระพุทธศาสนาเพื่อพัฒนาชีวิตในศตวรรษที่ 21", หน้า 436-443
อรรชนิดา หวานคง. (2564). สื่อสังคมออนไลน์กับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 . การ
ประชุมวิชาการระดับชาติ ด้านมนุษยศาสตร์และบูรณาการทางภาษา, ครั้งที่ 3 หน้า 53-64

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย เลขที่ 248 หมู่ 1 ถนนศาลายา-นคร
ชัยศรี ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม 73170
โทรศัพท์ 02-444-6000 ต่อ 1080-1081
E-mail : anchanidaw12@gmail.com มือถือ 094-3376589